

Ikt. sz.: HOB-41/77-4/2020.

HOB-18/2020. sz. ülés
(HOB-48/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2020. december 8-án, kedden, 11 óra 04 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott **részben z á r t** üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Benkő Tibor expozéja</i>	5
<i>Kérdések</i>	9
<i>Dr. Benkő Tibor válaszai</i>	21
<i>Észrevételek</i>	29
<i>Dr. Benkő Tibor reflexiói</i>	37
<i>A nyílt ülés berekesztése</i>	40

Napirendi javaslat

1. Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Tájékoztató a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat 2019. évi tevékenységéről
(1995. évi CXXV. törvény 17. § (1) bekezdés a) pontja alapján)
(Zárt ülés!)
3. A honvédelmi feladatok 2018. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről (TITKOS) címmel benyújtott beszámoló (B/8528. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
(Zárt ülés!)
4. A belügyminiszter, a Nemzetbiztonsági Kabinet által benyújtott, a közbeszerzésekről szóló törvény és a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény hatálya alóli mentesítés iránti kérelmek megtárgyalása
(BM/17479-3/2020., BM/1/15-816/2020., BM/1/15-823/2020., BM/1/15-824/2020.)
(Megjegyzés: A 2., 3.. és 4. napirendi pont megtárgyalására az Országház fszt. 93. számú tárgyalótermében kerül sor!)
(Zárt ülés!)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke

Hubay György (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Lukács László György (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Dr. Vadai Ágnes (DK), a bizottság alelnöke
 Bartos Mónika (Fidesz)
 Móring József Attila (KDNP)
 Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Kósa Lajos (Fidesz) dr. Simon Miklósnak (Fidesz)
 Bíró Márk (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
 Móring József Attila (KDNP) távozása után Hubay Györgynek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett bizottsági munkatárs
 Ácsné Kovács Katalin ügyintéző-titkárnő

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter

Megjelentek

Vidoven Árpád közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
 Béres János altábornagy, főigazgató (Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat)
 Beluzsárné Belicza Andrea alezredes, sajtófőnök (Honvédelmi Minisztérium)
 Tóth Szilvia főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium, parlamenti kapcsolatok)
 Tarr Zsolt százados (Honvédelmi Minisztérium)
 Németh-Kovács Ildikó főhadnagy (Honvédelmi Minisztérium)
 Fekete Barnabás Attila (Honvédelmi Minisztérium)
 Dr. Kun Szabó István vezérőrnagy, főhadsegéd (Köztársasági Elnöki Hivatal)
 Pávai Nándor szakértő (Fidesz)
 Sas Zoltán szakértő (Jobbik)
 Dr. Fodros István szakértő (MSZP)
 Lázár Szabolcs (Jobbik)
 Szöllösi Gergő (Országgyűlés Hivatala)
 Kubonyi Róbert (Fidesz)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A Honvédelmi és rendészeti bizottság ülését megnyitom. Elsőként a határozatképeség megállapítására keríték sort. Személyesen 6 fő van jelen; megállapítom, hogy bizottságunk a két fő helyettesítéssel - Bíró Márkot Bartos Mónika képviselő asszony, Kósa Lajos elnök urat pedig jómagam, Simon Miklós helyettesíti; Kósa Lajos távollétét előzetesen bejelentette - 8 fővel határozatképes.

Tisztelt Bizottság! A döntés következik napirendi javaslatunk elfogadásáról. Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki a kiküldött napirendi javaslattal egyetért. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Öt igen. Nem szavazat van-e? (Szavazás. - Nincs ilyen.) Tartózkodás? (Szavazás.) Három. Megállapítom, hogy a bizottságunk 5 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta a napirendet.

Dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Tisztelettel köszöntöm a körünkben megjelent dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter urat és munkatársait. Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a értelmében miniszter úr éves meghallgatási kötelezettségének fog eleget tenni. Miniszter úr a beszámolóját szemléltetés keretében fogja megtartani, ezt előzetesen írásban jelezte. Javaslom, hogy az Országgyűlésről szóló törvény 38/A. § (2) bekezdése szerint értsünk ezzel egyet. Szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki ezzel a javaslattal egyetért; kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Hat igen. Tartózkodás? (Szavazás.) Kettő. Tehát 6 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta, hogy miniszter úr ezt a vetítési lehetőséget megkapja. Köszönöm szépen.

Miniszter úr, öné a szó, tessék!

Dr. Benkő Tibor expozéja

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: (Előadását vetített képekkel kíséri.) Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Asszony, Alelnök Urak! Tisztelt Bizottság! Köszöntöm önöket és köszöntöm a sajtó munkatársait is. Örülök a lehetőségnek, hogy a honvédelmi tárca 2019. évi tevékenységéről nyílt ülés keretében is beszámolhatok, ezzel is hozzájárulva a hon védelmének érdekében tett munkánk és az elért eredményeink megismeréséhez, valamint az ország lakosságának korrekt tájékoztatásához.

Beszámolómat alapvetően a 2019. évre vonatkoztatva, de a folyamat megismerése érdekében kitekintéssel akár napjainkra vonatkoztatva teszem meg.

Rögtön az elején azzal kezdem, hogy az elmúlt évben is aktív figyelem kísérte munkánkat, amit jól tükröz a hozzánk intézett, kerekén száz, országgyűlési képviselők által küldött írásbeli kérdés, amire a választ minden esetben időben megküldtük, így az Országgyűlés honlapján bármikor megtekinthető.

Tisztelt Bizottság! A honvédelem kérdéseinek alapját elsősorban a biztonsági helyzet, a biztonsági környezet határozza meg, ezért beszámolómat én is ezzel a kérdéskörrel kezdem. Mint a dián is látható, a világot és szűkebb környezetünket, így Európát is negatív hatású biztonsági, környezeti változások jellemezték és jellemzik napjainkban is. Azt is tapasztalhatjuk, hogy a kihívások, a kockázatok vagy éppen a fenyegetések rendkívül gyorsan, széles spektrumban és élesen képesek változni. Ennek egyik formája az elmúlt években megjelent újszerű, katonai jellegű fenyegetés. Gondolok itt a hibrid hadviselésre, melynek gyakorlati megvalósulását 2014-ben az

ukrán-orosz konfliktusban figyelhettük meg, vagy annak egyik válfajára, amely nem más, mint a kibertérben folyó, mindennapi kihívást jelentő kiberfenyegetések és az azzal együtt járó következmények. De gondoljunk bele az elmúlt időszakban Európában, sőt közvetlen szomszédságunkban, Ausztriában bekövetkezett terrorfenyegetésekre és végrehajtott terrortámadásokra, azok céljaira, kiváltó okaira, vagy az elkövető személyek vallási, ideológiai beállítottságára. (*Hubay György megérkezik az ülésre.*) Ebben az esetben a változásokat előidéző események élén jelentős mértékben az instabil és működésképtelenné vált államok állnak. Többek között ennek tudható be a tömeges illegális migráció is, amely elleni védelem tavaly is a Magyar Honvédség egyik kiemelt feladata volt.

Ennek keretében a Magyar Honvédség a határőrizeti feladatait közreműködőként látja el a Belügyminisztérium igénye alapján. Talán nem túlzás, ha most is azt mondom, hogy egy új vallási, ideológiai, kulturális, sokszor radikalizálódó világrend kialakítására történő törekvésekre látunk szerintem rendkívül veszélyes példákat. A NATO biztonság- és védelempolitikai elemzése és értékelése mindezt alá is támasztja, hiszen egyértelműen kétirányú fenyegetettséget jelöl meg, mint az a kivetített dián is látható.

Megjelöli egyik fenyegetettségként a keleti fenyegetettséget, amely nem más, mint az Oroszország tekintetében felmerülő biztonság- és védelempolitikai kérdés. Itt a NATO azt az elvet vallja, hogy erős, kemény, gyorsan reagáló, hatékony képességet kell a NATO-nak felállítani, hogy az elrettentést meg tudja valósítani. Ugyanakkor ezzel együtt, párhuzamosan párbeszédet kezdeményez a konfliktusok elkerülése érdekében. Magyarország ebben a feladatkörben természetesen, mint a szövetség egyik állama, országa, szolidaritást vállal az adott országokkal; gondolok én itt elsősorban Lengyelországra és a balti államokra. Lehet látni, hogy Magyarország milyen formában vesz részt ebben az együttműködésben.

A NATO másik, déli fenyegetettségként megjelölt veszélyeztetettségi terület és irány egy komplex kihívást jelentő feladat. Ebben az esetben a NATO célja és Magyarország célja is nem más, mint a kiváltó okok megszüntetése. A Magyar Honvédség többek között ezért vesz részt a különböző békefenntartói feladatokban 3 kontinensen, 11 országban, és ezenkívül a NATO, illetve az Európai Unió készenléti erők biztosításában.

Mint látható, Magyarország mind a két irányban érintett. Ugyanakkor számunkra a déli irányból érkező kihívások, mint például az illegális tömeges migráció vagy a Nyugat-Balkán békéjének és biztonságának stabilitása, prioritást élvez a keleti fenyegetésekkel szemben, de a NATO kohéziójának fenntartása érdekében, ahogy azt az előzőekben már említettem, érdekünk, hogy megőrizzük a két eltérő kihívásrendszer kezelése közötti egyensúlyt.

Viszont látnunk kell, hogy hazánk a keleti és a déli fenyegetettségek metszéspontjában helyezkedik el, vagyis Magyarország és a térség biztonsági érdekeit szolgálva vannak további feladataink, és vannak további feladataink az ebben való részvételre. Többek között ezt a célt szolgálja a NATO vezetési struktúrájába integrált vezetési elem, az úgynevezett Közép-európai Többnemzeti Hadosztály-parancsnokság Székesfehérváron történő létrehozása, melynek a felállítására vonatkozó szándéknyilatkozatot 2019. április 8-án írtuk alá Horvátországban.

Ezenkívül a közép-európai térség védelmi képességének erősítését szolgálja a Regionális Különleges Művelési Komponens Parancsnokság, az úgynevezett R-SOCC Magyarországon, pontosabban Szolnokon történő felállítása is. Ezen kezdeményezésünk a 2019. év egyik legkiemelkedőbb, többnemzeti együttműködésnek tekinthető. Szeretném kiemelni, hogy ebben a feladatban Magyarország vezető nemzetként van jelen. A magyar vezetésű R-SOCC-kezdeményezés kialakításával

kapcsolatban Horvátország, Szlovákia, Ausztria és Szlovénia már jelezte politikai és szakmai részvételi szándékát, amelyet a 2019. év elején egy szándéknyilatkozat aláírásával erősítettünk meg, majd ezt követően a 2019. évi októberi NATO védelmi miniszteri találkozó margóján egy egyetértési megállapodás aláírására került sor.

Tisztelt Bizottság! Amint az elmondottakból is kitűnik, biztonság- és védelempolitikai szempontból térségünkben beazonosítható mind a hagyományos, mind az új kihívások egyidejű jelenléte. Éppen ezekre a kihívásokra és fenyegetésekre reagálva döntött úgy Magyarország Kormánya, hogy a jelenlévő kihívásokat kezelni képes új Magyar Honvédséget kell kialakítani korszerű technikai eszközökkel és azok kezelésére kiválóan kiképzett és felkészített katonákkal. Ennek tükrében, mint ahogy ez önök előtt is ismert, egy átfogó honvédelmi és haderőfejlesztési programot indítottunk el. A programnak, ahogy az elnevezéséből is láthatjuk, két fő pillére van: a honvédelmi, melynek középpontjában az ember, maga a katona áll, és a haderőfejlesztési modulja, amely a technikai eszközökről szól. Ezen aldián látható ennek a honvédelmi haderőfejlesztési programnak a két pillére, amelyről beszéltem.

A program végrehajtása természetesen szervezési feladatokat is magában foglal. Ennek egyik legfontosabb és az elsők között végrehajtott eleme 2019-ben a Magyar Honvédség Parancsnoksága létrehozása volt, amelyet a honvéd vezérkar Honvédelmi Minisztériumból történő kiszervezésével hajtottunk végre.

Így 2019. január 1-jén megalakult az ország katonai védelmére való felkészítésének felső szintű stratégiai, valamint a hadműveleti szintű tervező-szervező és a Magyar Honvédség tevékenységének vezető szervezete, vagyis a Magyar Honvédség Parancsnoksága. A szervezési feladatok keretében, tekintettel az újszerű kihívásokra, amelyekről az előzőekben már szoltam, többek között létrehozásra került a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat állományában egy Kibervédelmi Központ, míg a Magyar Honvédség Parancsnokságán a Magyar Honvédség Kibervédelmi Szemlélőség, annak alárendeltségében a kiberakadémia. További szervezési feladat volt a Magyar Honvédség Modernizációs Intézet kialakítása, valamint a honvédelmi alkalmazotti törvény megalkotása és bevezetése.

Tisztelt Bizottság! A Magyar Honvédség létszámviszonyai az elmúlt évihez hasonlóan pozitív irányú, növekvő tendenciát mutat, ami egy mintegy 650 fős hivatásos és szerződéses, valamint mintegy 900 fős önkéntes tartalékos katonalétszám-bővülést jelent.

A továbbiakban a honvédelmi haderőfejlesztési program további eredményeiről kívánok szólni. Ennek keretében bővítettük a katonák életpályamodelljét, és megkezdtük annak kiterjesztését az aktív szolgálati idejüket töltő katonákon túl a pályára készülő és a nyugállományú katonákra vonatkoztatva is. A hivatásos és szerződéses katonák az elmúlt évben 3,5 százalékos honvédelmi illetményemelést kaptak, ugyanakkor munkaerőpiaci pótlékkal további 4 százalékos fizetésemelésben részesültek. Megvalósítottuk a honvédelmi alkalmazottak első ütemű, 20 százalékos illetményfejlesztését, ami további három évben 5-5-5 százalékos illetményfejlesztést jelent. A lakhatástámogatás rendszerének fejlesztése mellett az állomány körében megkezdtük a szolgálati lakások elidegenítését, ami napjainkra azt jelenti, hogy 872 darab szolgálati lakást értékesítettünk katonáink számára.

A Honvédelmi Sportszövetséggel együttműködésben bővítettük a hazafias honvédelmi nevelés színtereit és az érintettek körét. Sajnos ebben az évben ezt a honvédelmitábor-programot nem tudtuk folytatni a járvány miatt, de lehet látni, hogy 2019-ben 32 helyszínen 72 táborral tudtunk hozzájárulni a fiatalok honvédelmi táborban történő foglalkoztatásához, amelyben mintegy 2500 fő vett részt. 59 középiskolai intézmény csatlakozott a honvédkadét közismereti képzéshez, ma ez a

szám már 67 középiskolát jelent. Nyolc intézményben volt elérhető a honvédkadét ágazati képzés, amely mára már tíz intézményre bővült.

2019 végéig az önkéntes tartalékos állomány létszáma meghaladta a 9100 főt, mára több mint 10 300 fővel rendelkezünk.

Most pedig nézzünk néhány példát a haderőfejlesztési program főbb eredményeiből. 2019-ben négy darab H145M könnyű, többcélú helikopter leszállítása történt meg, napjainkban már 13 darab könnyű helikopter van a rendszerünkben, és a mai nap folyamán indult el a következő három. Így ebben az évben 16 darab helikopter fog rendelkezésünkre állni a megrendelt 20 darabból.

Arra törekedtünk, mint ahogy azt tavaly is elmondtam, hogy a meglévő orosz helikoptereknek, amíg azok rendszerben tarthatók, addig felújítással biztosítjuk a működési idejüket. Négy darab Mi-24-es harci helikopter felújítását fejeztük be tavaly, így ma már nyolc darab felújított, modernizált navigációs rendszerrel és éjjellátó képességgel kiegészített harci helikopterek állnak rendelkezésünkre.

Az Airbus A319 típusú repülőgépeken megtörtént a MEDEVAC képességhez szükséges, úgynevezett intenzív betegellátó modul kialakítása, így ma már ilyen képességgel is rendelkezünk.

Négy darab Gripen telepíthetőségének érdekében karbantartó mobil hangárok beszerzése történt meg.

Több mint 14 ezer darab kézfegyvert és tartozékait adtuk át katonáinknak, ezeknek az új fegyvereknek a lőszerkészletét, valamint 1500 darab vöröspontos irányzék került beszerzésre.

Csak a legfontosabbakat kiemelve: folytattuk a páncéltörő fegyverek beszerzését. Míg 2019-ben 12 darab Carl Gustafot, ebben az évben további 88 darab páncéltörő fegyverzetet szereztünk be.

Megújítottuk a közúti személy- és tehergépjárműparkunkat. Ugyanakkor 68 darab különféle felépítményű terepjáró tehergépkocsit biztosítottunk az állomány számára. Az elektronikus hadviselési rendszerünk részét képező két készlet szimulátor került átadásra, egy a Nemzeti Közszerződési Egyetem oktatásához, a másik pedig a 24. felderítő ezred állományába.

Légvédelmi rakétaezred, rakétadandár műveleti központot hoztunk létre, pontosabban annak infrastruktúrális feltételeit teremtettük meg. A ROLE-1 képességhez telepíthető sátoreszletet szereztünk be, valamint megkezdtük a nagy távolságú hőkamerás és lézeres felderítő műszerek beszerzését. 2019-ben került előkészítésre a gyalogsági harcjárművekre az úgynevezett Lynx-szerződés, amelynek aláírása 2020-ban valósult meg.

További képességfejlesztési programok előkészítése történt meg 2019-ben, többek között a földi telepítésű légvédelmi rakétarendszer, a NASAMS; katonai radarrendszer-fejlesztés, a közepes szállítórepülőgép beszerzése, a H225 közepes helikoptergyártás előkészítésének egyeztetése, a Gripen harci repülő MS20-as képességfejlesztésének előkészítése és az infrastruktúrális fejlesztések folytatása.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megítélésem szerint a tárca a részére meghatározott feladatokat maradéktalanul végrehajtotta, a Magyar Honvédség katonái mind hazai, mind külföldi missziókban eredményes munkát végeztek, elismerés és köszönet illeti őket. Ugyanakkor köszönet illeti mindazokat, akik segítettek a honvédelem ügyének érvényesülését és támogatták munkánkat, akik korrekt módon tájékoztatták a közvéleményt, legyenek országgyűlési vagy önkormányzati képviselők vagy a sajtó munkatársai.

Hölgyeim és Uraim! Ennyiben kívántam a szóbeli beszámolómat az önök részére megtenni. Természetesen, amennyiben kérdésük van, nagyon szívesen válaszolok rájuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és várom kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e kérdésük, hozzászólások az elhangzottakkal kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Vadai Ágnes alelnök asszonynak. Tessék!

Kérdések

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Amikor készültem a bizottsági ülésre, végiggondoltam, hogy 2010 óta, mióta önök vannak kormányon, hogyan is alakult a Magyar Honvédség helyzete, és én nagyjából három szakaszt tudok fölvezetni. Az első a 2010-2015 közötti időszak, amikor Hende Csaba volt a miniszter, és nagyjából úgy jellemezhetjük, hogy a lezüllesztés időszaka volt. Ekkor, ebben az időszakban a GDP 1 százaléka alatt költött a kormány a Magyar Honvédségre. Majd következett a 2015-2018 közötti időszak, amikor érkezett Simicskó István miniszter úr, akivel érdemben lehetett tárgyalni, mert az ő dolga leginkább a romeltakarítás volt, és még neki sem álltak igazából rendelkezésre összegek, bár akkor már elkezdődött a Zrínyi 2026, vagy talán már Zrínyi 2030 - még most ezt nem tudom megmondani - programnak a bemutatása, amit leginkább egy kis színes kiadványban láthattunk. Aztán 2018 után a totális titkolózás időszaka következett azzal, hogy láttuk, hogy a miniszterelnök úr azt gondolta, hogy ideje költeni a Magyar Honvédségre, egyrészt a megelőző 8 év szűkös időszaka miatt is, másrészt nyilván azért, mert azóta kiderült, hogy a hadsereg lett az új stadion.

Amikor nézegettem azokat az írásbeli kérdéseket, amelyekről a miniszter úr is beszélt, akkor számomra világosan kiderült, hogy annak, hogy a minisztérium ilyen módon titkolózik a beszerzések tekintetében vagy ezzel kapcsolatosan, én tévedésben voltam. A legeslegelején a miniszter úr egy írásbeli kérdésemre, ahol éppen a Falconnal kapcsolatosan kérdeztem, még azt írta nekem: „A Honvédelmi Minisztérium felső vezetése joggal vált bizalmatlanná az ilyen egyedi megkeresésekkel kapcsolatban.” Ez egy írásbeli kérdés volt a miniszter úrhoz, amelyre 2018. november 12-én, tehát viszonylag még a ciklus elején válaszolt. Ez akkor számomra egy picikét érthetetlen volt, mert magam, a Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnökeként, akkor már sokadjára estem át a nemzetbiztonsági ellenőrzésen, és nem értettem, hogy miért gondolja azt a minisztérium, hogy a Pintér Sándor felügyelte Alkotmányvédelmi Hivatal nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy én a nemzetbiztonsági ellenőrzésen megfelelő módon átessek. De aztán rájöttem, hogy a miniszter úr valószínűleg akkor már tudta, hogy ennél rosszabb a helyzet, és nem pusztán bizalmatlanságról van szó, hanem arról, hogy többé már nem ura a minisztérium politikai vezetése a honvédelemnek. Azt a miniszter úr is elmondta, hogy a katonai irányítás régen lényegében a Magyar Honvédség Parancsnokságáé vagy parancsnokáé, de 2019-ben aztán világosan kiderült, hogy ki az úr a házban.

Talán még emlékeznek képviselőtársaim arra, hogy egy nyár eleji bizottsági ülésen még velünk szemben ott ült Kádár Pál és Sulyok János, akik védték a munda becsületét, akár még picit füllentve is, például a Honvédkórház felszereltségével kapcsolatosan, majd egyszer augusztusban érkezett a hír, hogy eltávolították ezeket a kollégákat, akik egyébként katonaként végeztek korábban a munkájukat, aztán pedig nyilván a közigazgatásba ültek be, és helyettük megérkezett Vidoven Árpád mint közigazgatási államtitkár, aki korábban a Fidesz-frakcióban ült országgyűlési képviselőként, illetve Korom Renáta jogi helyettes államtitkár asszony; őket egyértelműen Rogán Antal embereinek tartják.

Azért azt szeretném megjegyezni, hogy éppen talán a múltkori bizottsági ülésen Korom helyettes államtitkár asszony tett - nekem, a honvédelem ügye iránt elkötelezett emberként, jogászként - egy meglepő kijelentést, miszerint a Hjt.-módosítás kapcsán

teljesen elfogadható és normális, ha a rendőri vezetők fizetését belecsempészik a Hjt.-módosításba, és ez nemcsak jogilag van rendben, hanem szakmailag is, hiszen végső soron a hadsereg és a rendőrség ily módon is össze van kötve. Éppen ezért azt gondolom, tisztelt elnök úr, hogy a miniszteri meghallgatáson szerintem mostantól nem elégséges, hogy a miniszter jelen van, szükség lenne Korom Ferenc tábornok úr jelenlétére is, de ami még ennél is fontosabb, ha a beszerzésekről szeretnénk kérdezni, Maróth Gáspár jelenlétére, hiszen nyilvánvalóvá vált, hogy ezekben a kérdésekben a minisztérium nem akar tájékoztatást adni, az csak az első, talán kisfiús dac volt az a mondat, hogy a felső vezetés bizalmatlan az egyedi kérésekkel kapcsolatban. Megjegyzem, én nem egy kíváncsiskodó valaki vagyok, hanem a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság alelnöke, aki végzi a feladatát akkor, amikor kérdéseket tesz föl a minisztériumnak a beszerzésekkel kapcsolatban.

Az nagyon jó, hogy a miniszter úr fölsorolta, hogy most nagyjából miből mennyi van. Szerintem az is rendben van, hogy az érdeklődő képviselőknek, akik el tudtak menni, Kecskeméten megmutatott bizonyos eszközöket, de szerintem tévedés azt gondolni, hogy a beszerzésekkel kapcsolatos kérdések ebből állnak. A beszerzésekkel kapcsolatos kérdések minden esetben arra vonatkoznak, hogy mit, hány darabot és mennyiért, és ez a mennyi azért érdekes, mert ez az adófizetők pénze, és valamennyi beszerzésről, amit 2018 óta a Zrínyi 2026 - inkább Columbo felesége, mindenki beszél róla, de még senki nem látta - program keretében beszereztek, érdemi információt a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság alelnökeként akárhányszor kértem, nem kaptam.

Nagyon sokféle módon megtettük ezt ellenzéki képviselőtársaimmal, valamiért nem kaptunk erre választ. Illetve valóban miniszter úrnak osztom azt az álláspontját, hogy a 100 írásbeli kérdéssel kapcsolatban egy dolog biztosan megtörtént, minden esetben időben küldték meg az irományukat, de az, hogy érdemi választ kaptunk volna, ez nem igaz. Tehát én azt gondolom, hogy a beszerzések kapcsán kibővített bizottsági ülésre lenne szükség, hiszen a miniszter úr semmilyen módon, nyilván nyílt ülésen nem, de kérelem alapján sem ad tájékoztatást, és én azt hiszem, azt világossá kell tenni, hogy a honvédségi beszerzési költségeknek legalább a bizottság tagjai számára átláthatónak kell lenni, hiszen ez nem önök a pénze, ez nem a tárca pénze, ez a magyar adófizetők pénze.

Én azt nagyon helyeslem, hogy a miniszter kiemelte a beszámolójában, hogy mennyire fontos a katonák. Engedjék meg, hogy köszönetet is mondjak azoknak a katonáknak, akik itthon és külföldön tisztességesen és szilárd erkölcsi alapon, egyenruhához méltóan végezték a dolgukat - itt az erkölcsi alapon természetesen nem az önök által képviselt erkölcsi alapot szeretném alapul venni -, nagyon sokat tettek azért, hogy Magyarország pozitív színben tűnjön föl úgy itthon, mint külföldön. Az nekem nagyon sajnálatos és fájó volt, hogy a miniszternek a járvány veszélyhelyzet kapcsán magyaráznia kellett a katonák jelenlétét az utcán, sokakban félelmet keltett a megjelenés.

Nyilván én nem tartozom közéjük, de azt érteni kell, és szerintem azt a miniszter is világosan érti, hogy a katonák megjelenése az utcán, bár mi tudjuk, hogy a jelenlétük akár pozitív is tudna lenni, de nem úgy sült el, ahogy azt a katonai..., ha nem is a katonai vezetés, ez nem helyes, hogy így fogalmazzak, hanem ahogy ezt a miniszterelnök gondolta.

A beszerzések kapcsán újból és újból föl tudnánk tenni azokat a kérdéseket, amelyeket oly sokszor megfogalmaztunk, de még egyszer mondom, nem hiszem, hogy a miniszter és a minisztérium képes, alkalmas, a megfelelő tudás birtokában van; ha mégis tévedek, akkor én leszek a legboldogabb, ha végre lehetővé teszik számunkra azt, hogy nem az eszközöket, hanem konkrétan a szerződéseket, a haditechnikai beszerzésekhez kapcsolódó szerződéseket meg lehessen tekinteni, illetve a hozzájuk

kapcsolódó infrastrukturális szerződéseket is, hiszen a miniszter beszámolt erről is. Úgyhogy az első kérdés rögtön azzal kapcsolatos, hogy változott-e a minisztérium álláspontja, vagy továbbra is megbízhatatlan személynek tart a minisztérium vezetése, és nem áll módjukban megmutatni a szerződéseket.

Négy egyéb ügyet szeretnék még a meghallgatáson megemlíteni. Az első a 2019. május 6-án történt, de csak a hvg.hu cikke alapján nyilvánosságra került szexuális zaklatási ügy kérdése a Kratochwil Károly Honvéd Középiskola és Kollégiumban. Akkor volt egy beszámolója az illetékeseknek arról, hogy mi történt. Érdeklődni szeretnék, hogy hogyan zajlott ez a folyamat végül, milyen szabályokat hoztak annak érdekében, hogy ilyen ne forduljon elő, és miért próbálták akkor, májusban eltitkolni ezt az ügyet.

A második ügy már átcsúszik 2020-ra, de azt gondolom, miután a miniszter is beszélt a 2020. évről, ezért ildomos idehozni, hiszen látható, hogy ez egy folyamatnak a része. Orbán Viktor évértékelőjén idén februárban egyenruhában jelent meg a Magyar Honvédség volt és jelenlegi vezetője. Ennek az eseménynek a társszervezője a Fidesz pártalapítványa, a Szövetség a Polgári Magyarországért Alapítvány volt; ezt az alapítvány is elismerte. Sok-sok politikai vitánk van és lesz, élesen, sokszor - hogy mondjam - nem finomkodva. De harminc év alatt, a rendszerváltástól számítva - sőt, most már nem is harminc, már annál is több -, szóval, több évtized alatt az elmúlt időszakban töretlen gyakorlat volt, hogy a Magyar Honvédség katonáit megóvjuk a politikai vitáinktól. Ezt a bizottsági ülésen is minden esetben tiszteletben tartottuk, ha katona érkezett a bizottsághoz, vagy ha rendőr, egyenruhában, akkor az ott természetesen egy másfajta kategória volt. Ezzel az évértékelővel megtört ez a gyakorlat, hiszen egy politikai rendezvényen vettek részt a Magyar Honvédség volt és jelenlegi vezetői, illetve volt vezérkari főnökök. Ez nekem úgy emberileg, mint szakmailag egy nagyon fájdalmas szembesülés. A miniszter urat megkérdeztem erről. Én azt gondolom, az ő válasza nem volt kielégítő ebben a dologban, úgyhogy szeretném, ha újra reagálna erre a kérdésre.

A harmadik dolog, ami szintén nem tavalyi, de azt gondolom, a kérdéssel foglalkoztatni kell, hiszen Pintér Sándor belügyminiszter a meghallgatásakor megtette azt, amit senki nem tett meg a kormány részéről: ez a 2020 júliusában történt siklóernyős baleset ügye. Pintér belügyminiszter úr bocsánatot kért ezért az esetért, de azért mégiscsak kellene tudnunk, hogy egészen pontosan mi is történt, mert a leírások alapján, talán képviselőtársaim is tudják, 2020 júliusában baleset ért egy siklóernyőst, aki egy fán landolt, majd megérkezett egy Mi-8-as helikopter, amely eltörte azt a faágat, amelyiken az illető volt, aki ezek után leesett, és sajnálatos módon ennek a mentésnek a következménye az lett, hogy az illető elhalálozott. Szeretném megkérdezni, hogy lezárult-e már a vizsgálat eredménye, és ki a felelős azért, hogy ott ez a mentés nem úgy történt, ahogy annak történnie kellett volna, és milyen személyi és egyéb konzekvenciái vannak a dolognak.

S végül engedje meg első körben, hogy a Honvédkórházról kérdezzek. Itt is van a volt parancsnoka, ha jól láttam - *(Körülnézve:)* igen -, Kun Szabó tábornok úr. Érdeklődni szeretnék, hogy a minisztérium és a Honvédkórház lefolytatta-e a vizsgálatot, amely személyes egészségügyi adatok kiszivárogtatásához köthető. Talán emlékeznek képviselőtársaim, Demeter Márta képviselő asszony engedélyt kért - amit bárki megtehet, hiszen ezt a törvény lehetővé teszi -, hogy haldokló édesanyja mellett lehessen a Honvédkórházban, éjjel-nappal. Végül sajnálatos módon az édesanyja nem került oda, meghalt, de ez a kérelem kiszivárgott az origo.hu nevezetű kormányzati szennyoldalhoz.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság megállapította, hogy ketten fértek hozzá vagy két szervezet fért hozzá: az igényjogosultsági referatúra, illetve

az akkori parancsnok, esetleg a minisztériumnál jelenhetett meg; a NAIH azt állapította meg, hogy ez a főparancsnoki titkárság, illetve az igényjogosultsági referatúra férhetett hozzá. Nem tettek bejelentést sem az adatvédelmi incidensről, és tudtommal bírságot kaptak. Ez szerintem csak az adatvédelmi, adatkezelési része ennek a dolognak. Azt szeretném megtudni, bárkitől, aki itt ül a teremben, és valaha is viselt egyenruhát vagy felelős vezetője a honvédelmi tárcának: tényleg le kell menni arra a szintre, ahol ellenzéki képviselők egészségügyi adatait, kérelmeit kiszivároztatják a legmocskosabb kormányzati sajtóhoz, annak érdekében, hogy ezért két pluszszavazatot kapjanak, vagy esetleg egy pozíciót, Kun Szabó tábornok úr? Hát, tényleg erre a szintre kell menni?

Miniszter úr, nekünk nagyon sok vitánk van. De én azt gondolom, van az a szint, van az a pont, ahol ezt nem lehet! Nem lehet egészségügyi adatokkal, mások kiszolgáltatottságával erőből, ilyen mocskos, visszataszító, főtisztai eskükhöz méltatlan módon bánni! Nem lehet! Ez hiteltelenné teszi a Honvédkórházat, hiteltelenné teszi mindazt a munkát, amit egyébként ott emberek beletesznek azért, hogy a Honvédkórház működőképes legyen. Egyébként is a 2019. év elég sok problémával volt terhelt; annak az évnek az elején volt az, hogy a koraszülöttszűz nem fogadta a legsúlyosabb állapotban lévő és legbonyolultabb ellátást igénylő koraszülötteket; meghaltak emberek a sürgősségi osztályon - mindenféle vizsgálat is volt. De ez az ügy, azt gondolom, túlmegy azon az emberi viselkedésen és magatartáson, ami elfogadható, ami egyáltalán bármihez, emberi lényhez méltó.

Én biztos vagyok benne, hogy a miniszter elrendelte a vizsgálatot ebben az ügyben. Ha elrendelte a vizsgálatot, akkor érdeklődni szeretnék, hogy ennek az eredményéről mikor kíván a bizottság előtt beszámolni. Ugyanis ez olyan súlyos adatvédelmi incidens, hogy megrengetheti a bizalmat a Honvédkórház irányában, ami amúgy is küzd súlyos problémákkal.

Azzal szeretném zárni, hogy még egyszer megköszönöm a Magyar Honvédség katonáinak. Szerintem a jelentős részük tisztességesen, az egyenruhához és az esküjéhez méltóan végzi a dolgát. Sajnálatos, hogy ugyanakkor vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy bármilyen pozíciójuk, egyenruhájuk feljogosítja őket arra, hogy politikai eszközként használják a Magyar Honvédséget. Szerintem akik itt ülnek, jómagam egészen biztosan, elkötelezett vagyok a hadsereg ügye iránt. Természetesen minden héten meghallgatom, hogy hazaáruló vagyok, hogy engem nem érdekel a hadsereg ügye. De ezt a miniszter úr is tudja, és a Honvédelmi Minisztérium jelenlegi vezetése a lelke mélyén - kivéve Németh Szilárdot, mert ő nyilvánvalóan leginkább a pacalfőzéssel van elfoglalva -, azért tudják, hogy ez nem igaz.

Lehetett volna a Magyar Honvédség ügye egy közös sikertörténetünk. Ehhez az kellett volna, hogy ne azt mondják, hogy mi, hogy én jómagam megbízhatatlan vagyok, és ne abba az irányba mentek volna el, ahol azokat a képviselőket, akik nem feltétlenül értettek mindenben önökkel egyet, megpróbáljanak a legaljasabb, leggusztustalanabb módon lejáratni.

Én kívánom azt, hogy minden nehézség ellenére a hadsereg meg tudja őrizni azt az intaktségét, ami szerintem borzasztó fontos, ugyanis a hadseregnek a hazát kell szolgálnia, a haza pedig nem egyenlő a kormánnyal. Vezérkari főnökök jönnek és mennek, miniszterek jönnek és mennek, de a hadseregnek a hazát kell védenie, a hazába pedig mindenki beletartozik, függetlenül attól, hogy mit gondol a jelenlegi politikai vezetőiről. Szerintem ez egy borzasztó fontos dolog. Azok az emberek, hölgyek és urak, akik katonának állnak, akár hivatásos, akár szerződéses katonának, vagy talán a tartalékosok egy része is, hisznek abban, hogy a hazaszeretet, a patriotizmus egy jó dolog, és nem munkahelynek tekintik a Magyar Honvédséget, hanem ennél sokkal

jobbnak. A katonák egy része rászolgált arra, hogy így legyen, de egy részük és a vezetés egy része, sajnálatos módon, nem.

Még egyszer köszönöm, főleg azoknak a kollegáknak, akik most kint vannak az utcán. Gyógyulást és jobbulást szeretnék kívánni azoknak, akik sajnálatos módon megfertőződtek, reméljük, hogy gyorsan túljutnak a fertőződésen itthon és külföldön egyaránt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Összegyűjtjük a kérdéseket. *(Jelzésre:)* Bartos Mónika képviselő asszony, parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, és miniszter úrnak is a beszámolót, amely nagyon-nagyon részletes volt és nagyon nagy időtávot ölelt fel, hiszen a nagy része a 2019. esztendőre vonatkozott, de mégis nagyon jó volt hallani az éveken átnyúló fejlesztéseket és eredményeket. Nem szabad, vagy én nem tudok azon átlépni, hogy ebben az évben egy olyanfajta, nagyon erős és nehéz kihívással kellett szembenéznünk, mint a koronavírus-járvány, és én köszönöm képviselőtársaimmal együtt a Magyar Honvédség áldozatos szerepvállalását ebben a kérdésben. Láttuk már a tavaszi hullámban is, hogy mindent megtettek annak érdekében, hogy ezt a veszélyt csökkenteni tudjuk, és meg lehessen szüntetni, és azt is látjuk, hogy a második hullámban, mivel sokkal erőteljesebben sújt bennünket a koronavírus-járvány összes hatása, még inkább szükség van a Magyar Honvédség erőfeszítéseire. Szeretném kérni miniszter urat, hogy foglalja össze számunkra egy kicsit jobban, mint ahogy azt talán részleteiben ismerjük, hogy mik azok a területek, amikben a Magyar Honvédség ezen a területen tevékenykedett, tevékenykedik, és esetleg mik azok az új feladatok, új kihívások, amik a tömeges megbetegedések miatt újfajta feladatot adnak katonáinknak.

Talán még egy megjegyzés, ami felötlött bennem, az az, hogy miniszter úr beszámolt azokról a fejlesztésekről, amelyek az elmúlt években megtörténtek, és én ezt azért is köszönöm, mert azt gondolom, hogy felelősségteljes beszerzésekről van szó. Igaz, hogy ezek a beszerzések folyamatosan, de leginkább az elmúlt években történtek, de én azt gondolom, hogy ez is mutatja azt, és ez talán egy indikátora, a honvédség beszerzései annak az állapotnak, amelyet a magyar gazdaság tükröz, és amiben a magyar gazdaság jelenleg van.

Tehát én azt gondolom, hogy az Orbán-kormány első időszakában nagyon fontos feladatunk volt a gazdaság helyreállítása, a csődközeli helyzet helyreállítása, és ezt követően tudtunk eljutni egy olyan gazdasági állapotba, amely már a honvédség fejlesztését is nagymértékben lehetővé tette. Én azt gondolom képviselőként és magyar állampolgárként, hogy ez egy felelősségteljes építkezés volt, és én ezt a felelősségteljes magatartást is szeretném miniszter úrnak is, a Magyar Honvédségnek is és mindenkinek, aki ebben részt vett, megköszönni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Harangozó Tamásé a szó. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Meghívottak! Először is, talán a honvédelmi miniszter éves beszámolója van, az első és legfontosabb, hogy rajta keresztül a honvédség állományának megköszönjük a munkáját, és azt gondolom - majd, amit később el fogok mondani, vagy amit Vadai képviselőtársam, alelnök asszony elmondott -, hogy ennek azért van súlya ma már, vagy legalább ebben az egyben van konszenzus, abban, hogy a munkatársaknak, abban, hogy a hivatásos állományoknak, a szerződéses állományoknak, a katonáknak nagy

tisztelettel megköszönjük az áldozatos szolgálatát, mind a külföldön szolgálatot teljesítőknek, mind az idehaza szolgálatot teljesítőknek, és azoknak is, akik most a vírusjárvány okozta helyzetben, egyébként a frontvonalban, más módon, de az életüket és az egészségüket, testi épségüket veszélyeztetve látják úgy el a feladatot, ami egyébként alapvetően nem lenne az ő dolguk, ahogy a rendőrök, a pedagógusok és az orvosok, ápolók teszik ezt nap mint nap. Tehát köszönet nekik.

Tudja, miniszter úr, azt mondta ön, hogy korrekt tájékoztatás van ön és a tárca részéről. Az a helyzet, hogy nincs, évek óta nincs, s amióta ön a miniszter, ez csak még rosszabb lett. Nem tudom, hogy milyen indíttatásból, megfelelési kényszerből, megfelelési vágyból, vagy azért, mert nem érti, vagy nem akarja elfogadni a magyar Országgyűlés szerepét, a Honvédelmi és rendészeti bizottság funkcióját, szerepét és viszonyát az ön tárcájához és az ön beosztásához, de ez egyszerűen elfogadhatatlan, amit ön és a tárcája csinál ezen a területen. Ez persze nem erőt mutat, miniszter úr, ez gyengeséget mutat az ön részéről, és leginkább azt, hogy valószínűleg megvan az oka annak, hogy ön nem hajlandó semmire normálisan válaszolni.

Ma ezen napirendünk után zárt ülésen fogjuk megtárgyalni a mit is, miniszter úr? Korrekt tájékoztatás?! A 2018-as beszámolóját a honvédségnek, a 2018-ast! Annyira korrekt a tárca eljárása, hogy a két évvel ezelőtti beszámolóra fogunk majd sort keríteni 2020 decemberében. És nyilván nem tudok idézni, de azért, ha őszintén egymásra nézünk, miniszter úr, be meri-e ma mondani, nem kell a konkrét szám, csak a százalék - én most bementem, elolvastam, kijegyzeteltem -, 2018. december végén hány százalékos volt a katonáknál, a katonáknál tisztán a hivatásos és a szerződéses állománynál, tisztelnél, tiszthelyetteseknél, legénységi állománynál a rendszeresített létszámhoz képest lévő tényleges létszám közti különbség. Ne menjünk le olyan durva szintre, hogy az engedélyezett létszámhoz képest, amit az Országgyűlésben állandóan emlegetnek, aminek nyilvánvalóan semmilyen értelme nincsen, a rendszeresített létszám és a tényleges katonák létszáma közti különbség. Be meri-e mondani a százalékot - én most megnéztem -, ha korrekt tájékoztatásról beszélünk?

Mit kap ezért az állomány cserébe? Ez az állomány önöktől cserébe 400 óras kötelező túlmunkát kapott idén törvényben. Ezzel köszönték meg az állomány munkáját. És nyilvánvaló, hogy nem lehet eltekinteni a kettő közti összefüggéstől, a létszámhiánytól meg attól, hogy törvénybe iktatják, hogy gyakorlatilag a belüket kidolgoztathatják ezeknek az embereknek, és ehhez törvényi felhatalmazást adtak maguknak. 400 óra, miniszter úr, ki tudja számolni, mennyi az? Majdnem két hónap egy évben! És most, két-három héttel ezelőtt ugyanezt megköszönték az állománytól a honvédelmi alkalmazottaknak is, 300 óra kötelező túlóra, és szintén egy önbevallás, egy beismerő vallomás - lesz ma KNBSZ-meghallgatásunk is -, hogy két állománykategóriában vagy két helyszínen, a Honvédkórházban és a KNBSZ-nél ez további 150 órával akár évi 450 óra túlmunka lehet.

Miért is? Főigazgató úr is biztosan tudna mondani egy szép számot; azt a beszámolót is megnéztem, főigazgató úr, hogy önöknél '18-ban vagy '19-ben milyen létszámhiány volt - egészen elképesztő! De erre nem lehet az a válasz, hogy a meglévő állományt 400 óra kötelező túlmunkára fogják, törvényben, főszabályként! Hát mit gondolkodnak, meddig lehet ezt csinálni? Meddig lehet egy állományt, meddig lehet egy akár honvédséget, akár titkosszolgálatot így kizsigerelni? Amíg össze nem esnek? Amíg föl nem mondanak? Amíg le nem szerelnek? Ez nem jó irány, semmiféleképpen, és ijesztő, hogy nemcsak azt csinálják, amit nyáron, hogy a veszélyhelyzet leple alatt kiadnak egy kormányrendeletet, és elveszik az egyébként addig járó túlmunkapénzt az állománytól, például azoktól is - nem büszkélkedett vele miniszter úr -, akik az első hullám alatt a határt őrizték, azoktól is elvették a pénzt, nem is keveset! Hanem most már törvénybe iktatják, és főszabály lesz.

Miniszter úr azt mondta, hogy korrektül tájékoztatnak és képviselői kérdésekre válaszolnak. Egyet fogok csak önöknek fölolvadni, jó? Ez a kérdés; legyenek kedvesek, akár a fideszes képviselők, akár a tárca vezetése megmondani, hogy ebben a kérdésben mi volt a probléma, mi volt a politika, vagy nem tudom én, mi, ami miatt nem lehet rá korrektén válaszolni. „Mire fordítják az Európai Bizottság által Magyarország határvédelmének erősítésére biztosított 20 millió eurót? Kifizetik-e belőle a honvédeknek a veszélyhelyzet alatt teljesített túlszolgálatát?” Ez volt a kérdésem. Senkinek semmilyen felelősségét vagy politikai hozzáállását nem firtattam - ennyit kérdeztem. Erre ezt a választ írta nekem miniszter úr: „A képviselői kérdésekben leírtakkal kapcsolatban arra kérem, hogy szíveskedjen tájékozódni a témakörre vonatkozó, mindenki számára elérhető jogszabályokban foglaltakról. Biztosíthatom képviselő urat, hogy a honvédelmi tárca minden esetben a hatályos jogszabályoknak megfelelően jár el, így a határvédelmi feladatokban részt vevő személyi állomány részére megállapított juttatások kifizetése is biztosított. 2020. július 29.”

Miniszter Úr! Azt kérdeztem, hogy az Uniótól kapott 20 millió eurót, amelyet határvédelemre kaptunk, mire költik. És meg mertem kérdezni egyébként, hogy esetleg kapnak-e belőle a személyi állomány tagjai is. Erre visszaküld egy ilyen kioktató, semmitmondó választ?! Ne haragudjon, miniszter úr, olvasta ön az országgyűlési törvényt? Tisztában van vele, mit jelent az, hogy érdemi választ kell adni az országgyűlési képviselőknek? Érti ön azt, hogy nem Harangozó Tamásnak válaszol, hanem a Honvédelmi bizottságnak, meg rajtam keresztül a teljes magyar nyilvánosságnak, például a saját katonáinak is, egy ilyen válasszal? És olvashatnám bármelyiket, miniszter úr. Ez nem korrekt tájékoztatás, ez mellébeszélés.

Konkrét kérdéseim vannak. Miniszter úr, meg tudja-e például mondani, hogy 2019-ben - ha már arról beszélünk, egy összeget mondjon - mennyit költöttek beszerzésre? Egy ilyen hosszú számot, egyet mondjon, legyen kedves, hogy 2019-ben mennyit költöttek beszerzésre.

És firtatjuk a beszerzéseket: 3000 milliárd forintra kértek ettől a bizottságtól, amelyben ülünk, közbeszerzés alóli mentesítést, most már összesen 3000 milliárd forintra. Ez nemzeti költségvetési pénz. Ha jól tudom, ebben sem uniós, sem NATO-költségvetés semmilyen módon nincs. Ezt a magyar adófizetők fizetik. Ez egyébként megegyezik számában annak a 3 millió embernek a magánnyugdíj-megtakarításával, amit a magyar kormány egyébként egyik napról a másikra rekvirált, aztán eltapsolt. Csak hogy értsük a nagyságrendeket. Talán van köze hozzá az embereknek, hogy mit, mikor, miért és mennyiért vásárolunk.

Szeretném konkrétan megkérdezni, hogy mi van az Amerikai Egyesült Államokkal a nyár vége felé, még az előző nagykövettel bejelentett rakétarendszer-beszerzéssel, konkrétan, tehát hogy az most van, nincs, megy tovább vagy nem megy tovább az Amerikai Egyesült Államokban most megtörtént választások kapcsán is esetleg.

Én is szeretném megkérdezni a siklóernyős balesetről miniszter urat, de nem az érdekel, hogy ki volt a hibás, engem az érdekel, miután Pintér miniszter úr nyilvánosan elnézést kért a magyar állam nevében - bár hozzátette, hogy a megítélése szerint nem az ő tárcája alatt működő szervezetek hibáztak -, hogy miniszter úr hajlandó-e megtenni ezt, hogy megköveti legalább a családot, akiknek a gyermeke teljesen értelmetlen módon, a magyar állam egy hibájából meghalt, az életét vesztette; és tervezi-e a tárca - bármilyen büntetőjogi, engem ezek nem érdekelnek, vizsgálat is van -, hogy ezt a családot valamilyen módon, akár anyagilag is, kárpótolja, vagy hát, kárpótolni nehéz, de legalább valamilyen segítséget ad nekik.

Az utolsó konkrét kérdésem pedig az - a KNBSZ vezetője is itt ül -, hogy az egész országot egyébként sokkoló Szájer-ügy tekintetében a Katonai Nemzetbiztonsági

Szolgálat, mint aki Brüsszelben mint a NATO európai központjában valószínűleg nagy erővel jelen lévő titkosszolgálati szervezet, hírszerzés és elhárítás egyben, szerzett-e tudomást vagy mikor szerzett erről tudomást. Tehát úgy képzeljük-e ezt el, hogy ha egy magyar európai parlamenti képviselő Brüsszelben hatósági eljárás alá kerül, rendőrségi, majd ügyészségi vádemelés alá kerül, akkor azt a magyar titkosszolgálatok, köztük a Brüsszelben, még egyszer mondom, nagy erővel jelen lévő Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat a telex.hu vagy az index.hu, vagy nem tudom én, a 444.hu-ról tudja meg nyílt információban, vagy esetleg közelebb lehet a valósághoz az, hogy önök ezt már a megtörténte után néhány órával vagy egy-két nappal megtudták? Ha nem, ha egy ilyen információt a KNBSZ például Brüsszelben nem tud meg, akkor az egy érdekes hírszerző szolgálatot mutatna.

Végezetül, miniszter úr, azt tudom mondani az ön beszámolójára, hogy nincs mit kezdeni vele. Itt pirospont-irányzékokról beszél, hogy mennyit vettek kézilőfegyverre, meg... Ne haragudjon, miniszter úr, ez nem egy lakossági fórum! Remélem, a zárt ülésen tudunk tiszta vizet önteni a pohárba. De amilyen módon, ahogy, amiket és amilyen rendszerben önök a haderőfejlesztést csinálják, azt gondolom, ezzel nincs mit kezdeni. A beszerzések követhetetlenek, indokaik számunkra nem láthatók; semmilyen bizonyítéka annak nincs, hogy ezt körüljárják, hogy ez katonai szakmai vagy éppen anyagi vagy bármilyen más szempontból megalapozott döntés. Az meg aztán pláne nem azt az irányt veszi, hogy ezt ki is szervezték a honvédelmi tárca alól, szervezetileg egy olyan ember kezébe, aki nyilván bizniszelní nagyon jól tud, de a mi félelmeink alapján az átlagos fideszes pénz és hatalom az, ami koordinálja innentől kezdve a honvédelmi beszerzéseket.

Az ön beszámolója számomra, számunkra innentől kezdve nem elfogadható, nem értékelhető. S miután miniszter úrral egyébként eddig, merthogy régóta a Magyar Honvédséget szolgálja, a személyes viszonyunk normális volt, én ennél tovább nem megyek, csak emlékeztetném miniszter urat: ön szolgált több cikluson keresztül honvédelmi vezetőként, több minisztert, sőt több kormányt is. Egy biztosan föltűnt önnek: hogy ezek a dolgok, ha megtörténnek, nem évülnek el. Utólag sem tüntethetők el. Úgyhogy jó egészséget kívánok, és azt, hogy az esküjének és a törvényeknek megfelelően tegyék a dolgukat - mi ezt jelen pillanatban nem látjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr, különösen az utolsó mondatait. Fejezzék már be a fenyegést! *(Dr. Vadai Ágnes: Ez ígéret volt!)* Állandóan ezt csinálják! Arra kérem önt, hogy legyen következetes; egyszer kijelentette, hogy nem fogadja el a beszámolót - akkor miért kérdez? Szóval, ez illogikus, ahogy ön gondolkodik. *(Dr. Vadai Ágnes: Logika ügyében nem önhöz fordulnánk, alelnök úr!)* Köszönöm szépen.

A következő kérdés... *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* Hubay György alelnök úr, tessék!

HUBAY GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Kedves Bizottsági Tagok, Hölgyeim és Uraim! Először is szeretném megköszönni a miniszter úrnak a beszámolóját, ami valóban nagyon részletes és kimerítő volt. *(Dr. Vadai Ágnes: Ki is merültünk.)* Ugyanakkor szeretném tolmácsolni választóközretem és természetesen jómagam köszönetét, azt a képviselői fogadóórán is megjelenő, miskolciaknak és Miskolc környékieknek, illetve volt katonatiszteknek a véleményét, akik ön felé és önök felé kifejezik köszönetüket azért a kiváló munkáért és teljesítményért, amit egyrészt a honvédség katonái a határon végeznek, másrészt a koronavírus kapcsán a kórházakban végeznek, harmadrészt pedig folyamatosan a világ különböző részein helytállnak és nagyon keményen helytállnak. Tehát elsősorban a köszöneté az első szó és az első mondatok.

A második dolog, amit szeretnék kérdezni, mert hisz folyamatosan 2015-től, és az elmúlt években még határozottabban és hatványozottabban lépnek föl azok az illegális bevándorlók, akik a déli határon, főleg a déli határon szeretnének bejutni Magyarországra. A híreket ismerjük, halljuk, hogy mik az eredmények, mik történnek, és hogy milyen eredményesen védik rendőreink és katonáink a déli határt. Ha esetleg bekövetkezik egy olyan szervezett - most itt nem akarok részletekre kitérni, de valóban komolyan szervezett - föllépés, ami, tegyük fel, több száz illegális bevándorlót hoz a határszakaszra, hogyan és milyen formában tudjuk megvédeni a határt, hiszen nagyon körültekintően kell viselkedni, hisz valószínű, hogy a különböző televíziós társaságok és a médiumok különböző képviselői biztos, hogy ott lesznek, és felvételeket fognak csinálni. Tehát én tudom, hogy ez egy nagyon kényes kérdés, de lehet számítani arra, hogy ez esetlegesen bekövetkezhet. Melyek azok a lépések, amelyeket, teljesen természetesen a törvények betartása mellett, de megfelelőképpen tud a honvédség lokalizálni.

A harmadik dolog, vagy a negyedik talán, amire nekem is felhívták a figyelmemet, és kérdezték tőlem, hogy egyáltalán hogy van az, hogy a katonák az utcákon járóröznnek fegyveresen. Egyébként különösképpen nem akadékoskodtak, tehát nem vették rossz néven. Én természetesen elmondtam, hogy ebben a helyzetben, amikor egy ilyen, általunk még soha nem ismert vírus fenyegeti az országot, az egész társadalmat és egyébként a világot, akkor föl kell készülni arra, hogy esetleg történhetnek olyan események, amelyek nem vártak, ezért a katonáknak az a feladata - ezt elmondtam, illetve miniszter úr is többször elmondta már a nyilvánosság előtt -, az a feladatuk, hogy ha kimennek az utcára, akkor van egy felszerelésük, amivel meg kell jelenniük. Én is voltam katona annak idején, tudom nagyon jól, hogy ez mit jelent, úgyhogy ebben semmi különös nincsen. Szerintem az fontos, hogy fölöslegesen nem kell kelteni olyan helyzetet vagy szituációt, ami esetleg a társadalom különböző rétegeit egymásnak feszíti, tehát ez szerintem rendben van, még akkor is, ha most karácsony jön, még akkor is, ha különböző könnyítések azért nem fognak életbe lépni, és ez helyes, egyébként a szakemberek is ezt mondják, majd aztán 21-én meglátjuk, hogy a szenteste kapcsán lesz-e valami könnyítés. Mindenesetre a környezetemben mindenki azt mondja, hogy helyesek ezek a szigorú lépések, úgyhogy a katonaságnak, a honvédségnek, a rendőrségnek köszönik a kiváló munkáját, és azt természetesen, hogy szigorúak, és őrzik a rendet.

Egyetlenegy utolsó mondat, ha megengedik, és tőlem mindig távol állt a személyeskedés, de azért azt engedjék meg, tisztelt MSZP-s képviselőtársaim, hogy amikor önök (*Dr. Vadai Ágnes: Én DK-s vagyok!*) kritikát fogalmaznak meg - ez a dolguk egyébként, önök az ellenzék képviselői -, akkor gondoljanak vissza azokra az évekre, amikor ön például, tisztelt képviselő asszony, honvédelemi államtitkár volt, és önök 8 éven keresztül irányították a honvédséget, hogy akkor mi történt (*Dr. Vadai Ágnes: Én nem.*), milyen leépítések történtek. Én nem akarok erős kifejezéseket használni, de azt talán szabadjon elmondanom, hogy tönkrevérték a laktanyákat, eladták a felszereléseket, eladtak T72-es harckocsikat és sorolhatnánk még (*Dr. Vadai Ágnes: Sorolja!*), gyakorlatilag 17 tartalékos katonánk volt, és még sorolhatnánk. Tehát, amikor önök kritikát fogalmaznak meg, akkor nagy tisztelettel kérem önt és önöket, hogy gondoljanak vissza arra a 8 évre, amikor önök kormányoztak a honvédelem vonatkozásában. Ne haragudjon, ezt kénytelen voltam önöknek vagy önnek elmondani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

Még egyszer köszönöm szépen, és gratulálok a honvédség tagjainak, miniszter úrnak a beszámolóhoz, és további jó munkát, erőt és egészséget kívánok mindannyiuknak!

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A kérdések körében vagyunk. *(Jelzésre:)* Lukács László képviselő úré a szó. Alelnöktársam, tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Először is hadd kezdjem én is azzal, bár nem a beszámolóévhez tartozik, hogy megköszönjem azoknak a katonáknak a részvételét a koronavírus-járvány elleni fellépésben, amellyel biztosítják a rendet és az emberek biztonságát nemcsak a közterületen, hanem az egész országban. Itt külön ki kell emelni azokat a magyar egészségügyi dolgozókat, akik a Honvédkórházban is állják a sarat, és kezelik a betegeket. Ezen túlmenően két-három szekciója lesz a kérdéseknek, amelyeket szeretnék feltenni, és ezt szeretném előrebocsátani, hogy amennyiben a miniszter úr itt nem tud válaszolni, esetleg a kérdéseket feljegyezve vagy visszanézve, akkor ezt legyenek szívesek adott esetben írásban is megválaszolni. A Belügyminisztérium, illetve a belügyminiszter úr beszámolójánál is ezt a taktikát követtük, hogy amikre nem tudott helyben - adatokra, számadatokra - választ adni, én örömmel vettem, ha írásban megválaszolják a számadatokat, sok minden beszédes ezek közül.

Az első kérdéskörben szeretnék a fiatalsággal, illetve a fiatalokkal kapcsolatosan pár kérdést feltenni önnek. Készült-e például felmérés a 2019. és a 2020. évben arról, hogy a magyar fiatalokat mennyire vonzza a honvédség, ha igen, akkor erre milyen adatok vannak. Tehát volt-e, úgymond, az utánpótlásra vonatkozóan felmérés? Tervezik-e azt is mérlegelni, vagy valamilyen módon bevezetni, hogy a hátrányos helyzetben lévő fiatalokat valamilyen módon megszólítsák, tehát kifejezetten rájuk, hogy valamilyen célzott kampánnyal, ösztöndíjjal vagy támogatással őket megszólítsák, különösen úgy, hogy jó részüknek ez egy kitörési lehetőség is a szociális hálójuk hiánya vagy hiányosságai miatt, egy biztos pontot és egy kitörési pontot jelenthetne az életükben. A Magyar Honvédségnek van-e kidolgozott, hosszú távú terve arra, hogy a magyar fiatalok körében hogyan népszerűsítse az életpályamodellt. Ez együttesen a fiatalokra vonatkozó kérdés.

Itt szó volt az önkéntes tartalékosok számának a bővüléséről. Ezzel kapcsolatosan azt is szeretném kérdezni, hogy van-e valamilyen előrejelzés vagy elvárt szám, hogy 2021-ben mit terveznek. Tehát a 2019-es adatokat itt most annyiban megismertük, hogy 900 fős bővülésről beszélt miniszter úr a miniszteri beszámolójában, nyilván ehhez tudni kellene a 2020-ast, és hogy mit terveznek a 2021-es évben, növekvő számban, ezt jó lenne előre látni. Nyilván ez is összefügg a fiatalok kérdésével. Azt is szeretném megkérdezni, hogy 2019-2020-ban hányan jelentkeztek önkéntes tartalékos katonának, illetve mennyien fejezték be a kiképzést, és a járványhelyzetben ez hány fő mozgósítható személyt jelent. Nyilván itt a 2019-es adatokból tudunk kiindulni a 2020. évi járványhelyzet mozgósítására.

2020-ra vonatkozó adat, ez nyilván nem a beszámoló időszakának a lényege, de hány magyar katona teljesített aktív szolgálatot külföldön? Ezzel kapcsolatos, hogy tervezik-e csökkenteni a külföldi, támogatott missziókban a katonai létszámot, ha igen, akkor hol és mennyivel.

Azt szeretném pluszban megkérdezni, hogy a szolgálatot teljesítő - itt csatlakoznék az elmúlt percekben képviselőtársam észrevételéhez -, volt-e valamilyen atrocitás - és ez is a 2020. évre vonatkozik - vagy bármilyen kellemetlenség abból, ami a honvédség közterületi jelenlétét illeti, illetve azzal kapcsolatos volt, a koronavírus-járvány második, őszi hullámában. Ez talán azért is aktuális, mert valóban volt egy, a közvélemény által viszonylag nehezen megítélhető és kicsit nehezebben elfogadható helyzet, amikor a rendőrhatalóság mellett a honvédeket is kint látták az utcákon, tehát ezzel kapcsolatos a kérdésem.

A következő kérdés a légierő fejlesztésével kapcsolatos, hogy milyen nemű fejlesztések lesznek 2026-ig a magyar légierőnél.

A koronavírusról beszéltünk, itt egy nagyon fontos kérdésre szeretnék rákérdezni, és ha nem tud rá a miniszter úr itt válaszolni, akkor az ülés folytatólagos részében, ahol már zárt ülést tartunk, esetleg érdemes lenne visszatérni rá és válaszolni.

Mindig aggodalomra ad okot, amikor egyes hivatásrendeknél, akár egészségügyi dolgozóknál, rendvédelmi dolgozóknál, de akár az oktatásban dolgozóknál is egy magasabb számú fertőzöttséget látunk az állományban vagy a dolgozók körében. Azt szeretném kérdezni, hogy az állomány hány százaléka koronavírus-fertőzött, és ez veszélyezteti vagy veszélyeztetheti-e a harckészültséget. Mindannyian tudjuk, hogy a honvédelemben dolgozók azért egy más típusú munkakörben és más élethelyzetben vannak, mint akár a rendvédelmi dolgozók vagy az oktatási intézményekben dolgozók, az ő összezártságuk vagy közösségi együttlétük sokkal több veszélyt hordoz. Éppen ezért fontos lenne tudni, hogy náluk most mi a helyzet, különös tekintettel arra, hogy az elmúlt napokban rekord-fertőzésszámokat láthattunk, fontos lenne tudni, hogy a lakossági arányhoz képest a honvédségen belül milyen fertőzöttségi százalékarány van.

Én is szeretném kifejezni abbéli aggodalmamat, ami 2019-ben a Honvédkórházban Demeter Márta hozzátartozójának ügyében történt. A Népjóléti bizottság tagjaként és egészségügyi kérdésekkel foglalkozó képviselőként engem különösen felháborít mindig az, amikor az embernek a legszemélyesebb adatával él valaki vissza, ezek pedig az egészségügyi, illetve a saját legszemélyesebb egészségi állapotára vagy hozzátartozójának egészségi állapotára vonatkozó adatok. Azt is rémisztőnek tartottam, amikor Kásler miniszter úr miniszteri válaszaiban arra utalt, hogy milyen képviselőknek milyen rokonát ő hogyan gyógyította, és ő ezért mekkora orvosnak és milyen fontos embernek tartja magát. Én úgy gondolom, hogy az egészségügyi dolgozóknak, ahogy erre esküt tettek, ez a kötelességük; és a másik kötelesség, hogy a személyes adatait annak a betegnek vagy a beteg hozzátartozójának, aki bent van, óvja, mert ez az egészségügy működésének és működőképességének, integritásának az érdeke. Ha nincs meg a személyes adatokkal szembeni bizalom és a bizalom megkérdőjeleződik, az végső soron a gyógyító munkát rontja. Tehát szeretném megkérdezni, hogy ebben az elképesztő esetben milyen intézkedést tettek, és mi lett ennek a személyi vagy akár a kórházon belüli munkastruktúrájának a változása és mi lett a következménye.

És még egy egészségüggyel kapcsolatos kérdés. Az Állami Számvevőszék 2017-ben tett megállapítást a magyar egészségügyi intézmények jó részének, 41 egészségügyi intézménynek a gazdasági kockázataival kapcsolatosan. Ekkor a Honvédkórházat is felhívták több olyan intézkedésnek a megtételére, ami a gazdálkodási veszélyeket próbálta kiküszöbölni. 2020 októberében jelent meg az Állami Számvevőszék ismételt jelentése, amikor megvizsgálták azt, hogy mennyiben tettek eleget a kórházak a kért intézkedéseknek, és sajnálatos módon azt kellett látni, hogy a Magyar Honvédség egészségügyi központja gazdálkodási szempontból lényegében magas kockázatúnak lett minősítve. Én azt szeretném kérdezni, mikor fognak tenni azért, hogy ez ne így legyen, az Állami Számvevőszéknek ezen gazdálkodási követelményeinek, megállapításainak mikor tesznek eleget. Nagyon sok kórház megtette. Világos, hogy speciális helyzetben van a Honvédkórház, de a gazdálkodási szabályok ebben az esetben rájuk is ugyanúgy vonatkoznak. Tehát azt szeretném megkérdezni, mikor várható, hogy ezek a gazdálkodási kockázati tényezők csökkenni fognak, és mi volt az oka, hogy 2017 után talán a 13 legrosszabbul válaszoló vagy reagáló kórház körében volt a Honvédkórház.

Összességében ezeket szerettem volna kérdezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úrnak. Móring József Attila képviselő úr következik. Tessék!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a beszámolót, és én is csatlakozom azokhoz, akik megköszönték a honvédség áldozatos munkáját.

Nekem egy rövid kérdésem lenne. A miniszter úr a szóbeli kiegészítésében is utalt arra, hogy a kor kihívásainak is meg kell felelni. Azt szeretném kérdezni, hogy a kibertérben történő támadások esetében mire vagyunk képesek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Végezetül engedjék meg, hogy véleményt fogalmazzak az elhangzottakról. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem két kör van?)* Miután jó néhány éve a bizottság tagja vagyok, láttam azt, hogy 2002 óta mi történt a Magyar Honvédséggel. Én három korszakot különböztetnék meg: 2002-2010 között a szervezetleépítés időszaka; 2010-15-16 az erőgyűjtés időszaka *(Dr. Vadai Ágnes hangosan felnevet.)*; 2016-tól kezdve pedig a fejlesztés időszaka következik.

2002-10 között sajnálatos módon nem sok minden történt. Arra mindannyian emlékszünk, hogy a T-72-es harckocsikat az iraki hadseregnek ajánlották fel, egy részét, a másik része pedig a diósgyőri kohóban végezte emlékeim szerint.

S még egy másik momentumra is emlékszem: a Gripenek utántöltését rendelték meg, amit ugye, a Fidesz-KDNP kormánynak kellett kifizetni. Úgyhogy az én véleményem az, kedves képviselőtársaim, hogy egy kis önkritika gyakorlása néha nem ártana *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Harangozó Tamás többször közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes szót kér.)*, főleg akkor, ha ezekben az ügyekben az ember aktív részes volt.

Tisztelt Miniszter Úr! Én is szeretnék hangot adni a köszönetnek. Köszönöm a rengeteg küzdelmet, fáradságot, amelyet a honvédek a határ szolgálatában töltenek, és a járőrözésben is. Ellentétben többekkel, én megnyugtatónak tartom, hogyha az ember egy rendőrt lát és egy katonát, akik járőröznek. Lehet, hogy maradiak vagyunk, de a rendőrségnek és a honvédségnek az ázsiója, hála istennek, olyan jó, hogy az emberek többsége is így gondolja. Úgyhogy én biztatom a rendőrséget és a honvédséget is a fokozott közterületi részvételre, annál is inkább, merthogy a migráció és az ebből adódó merényletek sajnálatos módon közelítenek hozzánk; soha nem tudni azt, hogy Magyarországot mikor és hogyan éri el. És igenis, a rendőri és honvédségi jelenlét véleményem szerint elrettentő; elrettentő annak a számára, aki így gondolkodik. Nekünk nem az. Mi, olyan állampolgárok, akik törvénytisztelők vagyunk, mi örülünk ennek. *(Dr. Vadai Ágnes: Óóó! - Dr. Harangozó Tamás és dr. Vadai Ágnes felnevet.)* Ugyanakkor sajnálatosnak tartjuk, kedves alelnök asszony, hogy a helyzet ezt hozza.

Örülök, és el kell hogy mondjam, a választópolgárain többsége, sőt mi több, 99 százaléka is örül annak, amikor új tankokat lát a honvédség kötelékében, új repülőgépeket, és azt a számtalan hadfelszerelést, amit már évtizedekkel ezelőtt meg kellett volna venni. Most értünk el ideig. Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a honvédség vezérkarának, akik képesek arra, hogy ezen beszerzéseket koordinálják, és legjobb tudásuk szerint, az ország javát nézve, a legkorszerűbb eszközöket szerzik be. Én úgy gondolom, ezzel Magyarország biztonsági kockázatát, mármint olyan tekintetben, ami a külvilágból érkezik hozzánk, ezt csökkenteni próbálják.

Köszönöm szépen, miniszter úr, a beszámolót, és a Fidesz nevében támogatásomról biztosíthatom a beszámoló elfogadását. Ezzel kapcsolatos a kérdésem, mármint a haderőfejlesztéssel, hogy mit jelent a honvédség számára például a Leopárdok beszerzése, mit jelent ez a honvédség életében. Köszönöm szépen, és akkor átadnám a szót miniszter úrnak. Köszönöm.

Dr. Benkő Tibor válaszai

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, és köszönöm szépen a kérdéseket. Amikor én azt mondtam, örülök neki, hogy nyilvános formában tudok beszámolni, éppen ezért gondoltam, hogy legyen nyilvános, mert úgy könnyű a Magyar Honvédségről beszélni, hogy közben nem szembesülünk a tényekkel. Tehát tényszerűen beszéljünk akkor dolgokról!

Vadai alelnök asszonynak köszönöm szépen a katonák irányában kifejtett és elmondott elismerő szavakat, köszönetet és jókívánságokat. Ön három időszakot jelöl meg, azt mondja, úgy bontható az időszak, hogy 2010-től Hende miniszter úrral kezdődik, és jelenleg nálam tart, de elfelejt beszélni a 2010 előtti helyzetről, hogy ön akkor mit is mondott, és akkor hogyan állt. Ön egy dolgot emel ki, hogy 2010-16 között a Magyar Honvédség lezüllesztése történt, és a GDP kevesebb mint 1 százalékát költöttük a Magyar Honvédségre. Ehhez még hozzá szokta tenni, hogy az önök idejében ez 1,4 százalék volt, most ezt nem hallottam, de gondolom, hogy ugyanígy gondolja. Ennek azért vannak olyan gondolatai, ha önök az 1,4 százalékból... *(Dr. Vadai Ágnes: 1,2 százalék.)* 1,2? Jó, legyen 1,2! Ha 1,2 volt valóban - és itt szeretném kérni akkor a 14-es diát, amit Simon alelnök úr mond, azt a diát kérem, ahol a technikai eszközök csökkentése látható évekre lebontva -, akkor nem tudom, hogy abban az időszakban önöknek mire sikerült fordítani a költségvetést, ha sikerült annyi technikai eszközt lebontani a Magyar Honvédség állományáról, és ugyanakkor semmiféle beszerzés nem történt.

Mi most, jelenleg olyan 1,6-nál tartunk, de én úgy gondolom, lehet látni, hogy milyen beszerzések történnek. Tehát én sokkal inkább egyetértek Simon alelnök úrral, amikor láthatjuk azt, hogy itt nemcsak a harcokocsiknak, az önjáró lövegeknek, a harci járműveknek, a páncéltörő eszközöknek, és hadd ne soroljam, itt szépen lehet látni, hogy mikor, mik kerültek kivonásra olyan korrekt módon például, hogy az önjáró lövegeket teljes egészében felújítottuk, modernizáltuk, gumibetétes lánctalppal elláttuk, csak éppenséggel a katonák kezébe soha többé nem került. Tehát én ezt szerettem volna a 2010 előtti helyzetnél is bemutatni.

Ugyanakkor elismeréssel kell szólnom arról az időszokról, amikor abban a nehéz helyzetben, lehet beszélni lezüllesztésről, de sikerült megőrizni a Magyar Honvédség működőképességét. Hogy a Magyar Honvédség működőképességének megőrzése miért jelentett komoly gondot, el kellene gondolkodni, hogy milyen helyzetbe került akkor a Magyar Honvédség. Tessenek visszaemlékezni, amikor én azt mondtam, hogy az alapoknál kell kezdeni, akkor nagyon fel voltak háborodva, hogy eddig ugyan, akkor mi volt. Igen, az alapoknál kell kezdeni, és majd az a Zrínyi honvédelmi haderőfejlesztési terv, amelyre ön azt mondja, hogy színes, szagos kiadvány, hát, ez egyáltalán nem színes. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak szagos.)* Ez nem színes. Lehet, hogy szagos, nem tudom, hogy milyen volt az ön kezében, én nem érzek rajta semmiféle illatot, de ez itt van, és ez Honvédelmi rendészeti bizottsági ülésen be lett önöknek mutatva. *(Dr. Vadai Ágnes legyint.)* Lehet legyinteni, azért mondtam, hogy a korrekt tényeket kell alapul venni.

Azt mondja, hogy Simicskó miniszter úrral lehetett tárgyalni. Ez még Simicskó miniszter úr jóváhagyásával készült, amit ön színes, szagos kiadványnak titulál. Ugyanakkor, mióta én vagyok miniszter, azóta a totális titkolózás időszakában élünk, mondja ön. Akkor nézzünk meg egy totális titkolózás időszakához tartozó slide-ot, amely arról a Zrínyi-program bemutatásáról szól, ahol ön is részt vett, amelyet Simicskó miniszter úr bemutatott önöknek. Ott van a dokumentum is lefényképezve, ott van, hogy kik vettek ebben részt, ezen a Zrínyi-program bemutatásáról szóló HRB-ülésen, és ott van az ön neve is, hogy jelen van. *(Dr. Vadai Ágnes: Azt a színeset*

láttam.) Az is hozzátartozik, de ami alá van írva, az meg ez. (Dr. Vadai Ágnes: Ezt a színeset láttam, ami a jobb oldalon van, de nem kaptam belőle.) Kérem szépen! (Dr. Vadai Ágnes: Kaphatok belőle?) Nem kaphat, hát hogy kaphatna egy ilyen terjesztésűből?! De ezért mondtam számtalanszor, hogy jöjjön be, és nézze meg. Hogy gondolja, hogy egy nem nyilvános anyagot majd önnek kölcsönadunk?! Ha valami regényt kér elolvasásra, azt igen, de ezt én nem tudom önnek kölcsönadni. (Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Dr. Harangozó Tamás: Ez nem is igaz!) A totális titkolózás... (Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Dr. Harangozó Tamás: Miniszter úr, ez nem is így volt!) Mi nem volt így? (Dr. Harangozó Tamás: Azt a diavetítést néztük meg, hogy...

ELNÖK: Képviselőtársam, nem adtam szót! Miniszter úr, tessék!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Nem tudom, akkor nézzük meg annak a Honvédelmi rendészeti bizottságnak a jegyzőkönyvét! Mindenről készül jegyzőkönyv, hát, elő kell venni, és akkor meg kell nézni, el kell olvasni, hogy ez bemutatásra került-e vagy sem. *(Dr. Harangozó Tamás: Jó!) Jó? De még egyszer, én csak azt tudom mondani, hogy számtalanszor mondom önöknek, hogy nyugodtan jöjjenek be, nézzék meg, kölcsönadni nem tudjuk.*

Nézzük már meg akkor a többi diát is ilyen értelemben, nézzük meg azt, ahol ön arra hivatkozik, hogy nem kap választ a megkeresésére. 7 írásbeli kérdést nyújtott be, én itt sárgával kiemeltem, hogy ott van. Legyen szíves, jöjjön be, én kiküldeni nem tudom. Ott van a kérdésére, a megkeresésére a válasz, legyen szíves jöjjön, tessék elolvasni! *(Dr. Vadai Ágnes: Miniszter úr, ezt ne csináljuk már!)* De csináljuk, csináljuk, mert ön valótlan állít. Nagy nyilvánosság előtt akkor nézzük meg *(Dr. Vadai Ágnes: Nagyon kérem, ezt ne tegye! - Az elnök csenget.)*, ott van 6 darab levél, amit ön kapott, ott van leírva, hogy jöjjön be, és nézze meg. *(Dr. Vadai Ágnes: Nagyon kérem, nagyon kérem, hogy ne tegye!)* De ne kérje, én kérem, hogy fogadja el. Megkapta ezeket? Mert ha nem, az Országgyűlés honlapján megnézheti ismételt. Azt mondja, hogy titkolózás van, a totális titkolózás időszakát éljük. *(Dr. Vadai Ágnes: Édes jó Istenem! Katonának azért jobb volt!)*

Vagy nézzük már meg, hogy ön vagy önök mennyire érdeklődnek, amikor a hétpárti értekezletre én hívtam önöket, és azt mondtam, hogy legyenek szívesek, jöjjenek be, beszéljük meg, vitassuk meg. Tessék megnézni, hogy ki vett ezen részt, ki tett eleget az én megkeresésemnek, meghívásomnak. Önök, tisztelt alelnök asszony, az MTI-közleményt adták ki, ahelyett, hogy a honvédelem ügyével foglalkozó kérdésben bejöttek volna és részt vettek volna ezen a rendezvényen. Pedig ön 2009-ben a Pallas Páholy Klubnál azt mondja, hogy „Hamarosan, függetlenül attól, hogy milyen pártszínekben indulunk, le kell ülni, konszenzusra kell jutni, mert a honvédelem ügye, a honvédelem kérdése mindenki számára fontos, és ha ez nem történik meg, akkor csak politikai ügyet fogunk belőle kreálni.” Önök pedig ezt a politikai ügyet kreálják most, amit ön 2009-ben vizionált. Tehát én nem tudok erre mit mondani, hogy a totális titkolózás időszakát éljük vagy sem. *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Harangozó Tamás folyamatosan közbeszól.)* Én meghallgattam önöket tisztességgel, becsülettel, legyenek szívesek, hallgassanak meg engem is, jó? Én türelmes voltam.

Vagy ön azt mondja, tisztelt képviselő asszony, hogy legközelebb Korom Ferenc tábornokot is hívjuk meg. *(Dr. Vadai Ágnes: Maróth Gáspárt!)* Ön, kérem szépen, Korom Ferenc meghallgatásánál meg sem hallgatta a Magyar Honvédség parancsnokát. Kivonult a HRB üléséről. Most már úgy gondolja, hogy Korom Ferencnek itt kellene lenni. Meg tudjuk tenni, de nem tudtam, hogy most már érdeklődik a Magyar Honvédség parancsnoka iránt. *(Dr. Vadai Ágnes: Mert önnek nincs hatalma! Maróth Gáspárt...)* Ott van a technikai eszközök kivonása előtt, de

lehetne sorolni a többi dolgot is... *(Dr. Harangozó Tamás hangosan közbeszól. - Móring József Attila: Ne csináljátok már! Tök gáz! Nem lehetne meghallgatni?)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, nyugalmat kérek!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Tehát ön akkor, amikor Korom Ferenc tábornokot meghallgattuk, arra nem méltatta a Magyar Honvédség leendő parancsnokát, hogy a HRB-ülésem meghallgassa. De örülök neki, hogy most már úgy látja, hogy szükség van rá. A Magyar Honvédség Parancsnoksága egyébként, ha megnézik, alárendelt szervezet, és a katonák vezetéséért felel. Nagyon helyes, hogy nem politikai vezetés alatt működnek a katonák, mint az integrált minisztérium időszakában. Ön mondta, hogy tegyük politikamentessé és -semlegessé - akkor most miért mondja azt, hogy a Magyar Honvédség parancsnokának itt, ezen a politikai fórumon kellene részt vennie? *(Dr. Vadai Ágnes hangosan nevet.)* Hát, lehet nevetni - szokták mondani, hogy kínjában is nevet az ember -, de ezek megint tények. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem önnel, hanem önön nevetünk!)* De én meg önön nevetek, hogy neveltségnek tartja a valóságot.

ELNÖK: Bocsánat, miniszter úr! Képviselő asszony, mi csendben meghallgattuk önt. *(Dr. Vadai Ágnes: Hát, lapítanak rendesen.)* Ezt várjuk öntől is, hogy tartsa be a szabályokat, legyen szíves! Köszönöm. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: A minisztériumnak hármas feladata van: az, hogy meg tudja pontosan határozni és határozza meg a Magyar Honvédség feladatát; teremtsen elő a Magyar Honvédség működéséhez szükséges feltételrendszereket; s annak felhasználását szigorúan ellenőrizze. A miniszternek nem vezetnie kell a katonákat. Épp ezzel tudjuk megoldani a politikamentességet és -semlegességet.

Én örülök annak, hogy azt mondja, ön nem tartozik azon személyek közé, akik félnek a katonák jelenlététől a közterületen. Én nem tudom, hogy ki fél és ki nem fél, kiből gerjesztik azt a tudatot, hogy félni kell. Egyébként erre én már megmondtam korábban is a választ, hogy a katona mindenkor a saját egyéni felszerelésével és fegyverzetével kell hogy a feladatát ellássa, és ez így volt a múltban és így van a jelenben is. Ha valaki ebben kételkedne, tekintsen erre a slide-ra, és meg fogja látni, hogy az az AMD-65-ös nem ebből az időszakból való. Vagy ott a vegyes járőrnel pirossal be van karikázva, hogy a fegyver ott van a katonánál. Tehát évtizedek óta így működik. Hogy valaki most fél a katonától, ez csak azért lehet, mert ilyen színben kívánják feltüntetni. A katona még senkit nem bántott. Egy járőrszolgálatnak a szakmai kérdéseit pedig nem kívánom itt önökkel megvitatni; persze, ha kíváncsiak rá, akkor nagyon szívesen.

Nem tartom valószínűnek, hogy bármit is eltitkolni kívántunk volna.

Még egy kérdés: Vidoven államtitkár úr. Vidoven államtitkár úr a munkatársaival együtt kiváló munkát végez, úgyhogy teljesen mindegy, hogy ön mit mond, a Magyar Honvédség érdekeit és minden egyéb más dolgot kiválóan végez és ellát.

Hogy a Kádár tábornok... - én nem tudok arról, hogy bárki is ki lett volna rúgva. Kire tetszik gondolni? Ki lett kirúgva? Ki lett eltávolítva? *(Dr. Vadai Ágnes legyint. - Közbeszólások.)* Nem, Vadai államtitkár..., illetve Vadai képviselő asszony - nem, azt nem szereti, ezt egyszer már elmondta nekem. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem érdekes...)* De ha nincs válasz, akkor nem tudom, mire gondol. Tehát senki nem lett... *(Dr. Vadai Ágnes folyamatatosan közbeszól.)*, senki nem lett eltávolítva, senki nem lett kirúgva. Tehát értelmetlen számomra a felvetés.

ELNÖK: Miniszter úr, egy perc türelmet kérek. Alelnök asszony meg kívánja válaszolni, hogy kiről beszél.

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Azt lehetne, hogy a végén egyben? Mert több kérdés is fölvetődött.

ELNÖK: Jó, köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes: Köszönöm.)* Köszönöm szépen. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: A volt vezérkarfőnökök meghívása, ahogy ön is mondta, az évértékelő értekezletre - és nem politikai rendezvényre: évértékelő értekezletre - önkéntes alapon történt. Én arra kérem, hogy ön ne szóljon bele abba, hogy önkéntes alapon a volt vezérkarfőnökök hol jelennek meg! *(Dr. Harangozó Tamás: Ez kész örület! Ez nem normális, gyerekek! - Dr. Harangozó Tamás kimegy a teremből.)*

A siklóernyős baleset vonatkozásában: nem zárult le a vizsgálat a vértesszőlősi balesettel kapcsolatban, és azt tudom mondani, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség által indított büntetőeljárás továbbra is folyamatban van. Ugyanakkor az Állami Légiközlekedési Főosztály teljes körű közigazgatási Hatósági vizsgálatot folytat le. Nagyon sajnáljuk, és részvétünk a családnak, hogy ilyen bekövetkezhetett, de én nem szeretnék elébe menni. Ön itt most azt mondta, hogy a belügyminiszter úr bocsánatot kért, Harangozó képviselő úr azt mondja, hogy a belügyminiszter úgy nyilatkozott, hogy nem az ő vezetése alatt lévő szervezetnél következett ez be - várjuk meg a vizsgálat eredményét! Mi azon vagyunk, hogy derüljön ki az igazság, mert ha egyszer egy mentési feladatot kell végrehajtani, akkor az nem zárulhat halálos eseménnyel.

A minisztérium és a Honvédkórház vonatkozásában Demeter Márta elhunyt édesanyjára való tekintettel én akkor elmondtam nagy nyilvánosság előtt, hogy kegyeleti okok miatt ezzel a kérdéssel nem kívánok foglalkozni. Az ügyészségen a feljelentés megtörtént, tessenek utánanézni: megtörtént. Ugyanakkor azt is mondtam, hogy bármikor állunk rendelkezésére a képviselő asszonynak, és tisztázhatjuk, hogy ki, kinek, mikor és hogyan kért és mire kért engedélyt.

Örülök neki, amikor azt mondta, hogy elkötelezett a honvédelem ügye iránt. Ilyen értelemben csak azt tudom mondani, hogy köszönjük szépen, és azt kívánjuk, hogy ez valósuljon meg olyan formában, tettekben is, amelyekről most beszéltünk. *(Dr. Vadai Ágnes: Kratochwil!)*

Bartos képviselő asszony tekintetében köszönöm az elismerő szavakat és gondolatokat. A Magyar Honvédség katonái mind a koronavírus-járvány első időszakában, mind a második időszakban ott vannak minden területen, ahol segítségre van szükség. Nem akarom részletezni, de az első időszakban is ott voltunk a határvédelmi feladatoknál, ez a déli határhelyzetre vonatkozik, és ott voltunk a határátkelőhelyek zárásánál, tehát határzárási feladatban is részt vettek a katonáink, ott voltak a humanitárius útvonal mentén, segítettek a rendőröknek mind a három esetben, a rendőrség és a rendőrök munkáját segítették. Ezen túl ott voltak a mentesítési feladatok elvégzésében és ellátásában vagy a fertőtlenítési feladatok ellátásában az idősothonokban, a szociális igényekben, és ahol igényelték a munkájukat. Több mint ezer helyszínen jelentek meg, és mintegy kétezer katona vett részt ebben a munkában. Aztán ott voltak a kórházparancsnoki rendszerben, 108 kórház került kijelölésre ennek a feladatnak a végrehajtására, és a 108 kórházból 51 kórházban katonák látták el ezt a feladatot. Ugyanakkor ott voltak a katonáink

elsősorban az állami vállalatoknál a vállalatok munkájának koordinációs tevékenységének segítése érdekében.

A második hullámban annyival egészült ki és annyival bővült a feladatunk, mindamelllett, hogy az állami vállalatoknál, cégeknél most nincsenek ott a katonák, de minden más feladatot ellátnak, hogy a kórházakban vesznek részt segítő munkával. Több mint 1100 katonánk van a különböző kórházakban, 93 egészségügyi intézményben és kórházban dolgoznak a katonáink. Nagyobb arányban jelentek meg a katonák a közbiztonság kérdésében az utakon, és vegyes járőrökkel látják el azt a feladatot, ami már itt többször elhangzott. Ugyanakkor látni kell azt is, hogy a fertőtlenítési feladatokat továbbra is végzik rendszeresen a katonáink, és ugyanúgy ott vannak minden más feladatban, mint az első hullám időszakában ott voltak, és teljesítették feladataikat.

Köszönöm, hogy ön úgy fogalmazott, hogy a felelősségteljes beszerzés végrehajtása. Persze, nagyon körültekintő munka folyik, tehát ha ezt az érintettek elolvasták volna, akkor látnák, hogy meg van tervezve precízen, pontosan. Talán egy diát ki tudunk vetíteni... *(Dr. Vadai Ágnes: Esetleg a programjainkról még egy diát? Vagy régi fotókat rólam?)* Tessék? Nem értem. *(Dr. Vadai Ágnes: A programjainkról esetleg még egy diát? Vagy valami régi fotó rólam?)* Igen. Ezt még itt nyilvánosan be tudom mutatni, a többit pedig majd zárt ülés keretében. *(Dr. Vadai Ágnes: Hoppá! Nincsenek olyan képek rólam, össze tetszik keverni valakivel. - Derűltség az ellenzéki képviselők közt.)* Én nem tudom, hogy a képviselő úr is hol érzi magát, ezt a modort, amit ön is képvisel, nem hiszem, hogy általában az emberek ezt helyénvalónak tartják, de lehet így is viselkedni, tisztességes és megfelelő állampolgárhoz méltóan. *(Dr. Vadai Ágnes: Ó!)*

Nézzük akkor! *(Dr. Harangozó Tamás és dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Tudom, hogy ez van, akinek nem tetszik. Nézzük azt a diát, azt az Excel-táblázatot, amit én itt önöknek ki tudok vetíteni, amelyre azt mondják, hogy önök nem látják, nem érzékelik, hogy itt megtervezett, körültekintő és áttekinthető beszerzések történnek. Ami pirossal ki van takarva, azt nyilvános ülésen nem tudom bemutatni, de majd bemutatom önöknek a zárt ülésen, ahol ott vannak a számok is. Csak javasolom, nézzék meg, hogy önök minden egyes beszerzésnél, amely HRB elé került, márpedig ott van minden, önök ezen részt vettek. Ezek után azt mondani, hogy önök semmit nem tudnak, akkor valószínű, hogy nem figyelnek a HRB-üléseken. Minden ott van. A neveiket megtalálják, felismerik, ott van mellette, hogy milyen beszerzések történtek. Ezek után azt mondani, hogy önök semmit nem tudnak, itt a nagy titkolózás folyik, hát, nem tudom, hogyan lehet a közvéleménnyel szemben így viselkedni! Tehát valóban, ahogy Bartos képviselő asszony is mondja, átfogó, áttekinthető eljárásrend van egészen 2018-tól 2030-ig. Majd a zárt ülésen be fogom mutatni a számokat is.

Harangozó Tamás képviselő úr, köszönöm a katonák irányában elmondott elismerő gondolatokat. Ön azt mondja, hogy nincs korrekt tájékoztatás, szerintem meg részünkről van korrekt tájékoztatás. A feltöltöttséget is be fogom mutatni pontosan, szám szerint. Önök sokszor olyan kérdést tesznek fel írásban, amire, nagyon jól tudják, hogy írásban nem lehet válaszolni a törvény értelmében, de zárt ülésen meg fogom mutatni.

Ugyanakkor itt valami nagy gond van. Lehet, hogy az én számtan alapműveleti ismereteimmel van gond, de ön azt mondja, hogy 400 órás túlmunkát rendeltünk el. Tisztelt képviselő úr, eddig a törvény úgy szólt, hogy 300 + 150 óra. Ha ezt az egyszerű számtani műveletet elvégzem, az 450, az pedig kevesebb, ugye? *(Dr. Harangozó Tamás: Nem.)* Nem, szerintem sem. Örülök, hogy most akkor nyomon tudja követni. Tehát, ha 450-ből 400 lett, akkor valószínű, hogy nem az én számolási tudásommal van a gond, mert ez 50 órával kevesebb. Arról nem beszélve, ha áttanulmányozta ezt a

rendeletet, ezt a törvényt, akkor lehet látni, hogy ebben úgy szerepel, hogy 400 óra is lehet. Lehet. És még azt is megnézi, hogy az európai norma mit mond, éppen ezért nem növeltük, hanem csökkentettük a 450-et 400-ra. Javaslom, olvassa el ezeket. Javaslom, olvassa el, és akkor fogja látni, hogy ön valótlant állít. Az, hogy az országgyűlési létszám ehhez szükséges vagy nem szükséges, ezt én nem kérdőjelezném meg. Egyértelműen ennek alapján lehet tervezni, ennek alapján lehet a feladatainkat is végrehajtani, ennek alapján lehet költségvetést, számvetést végezni, és ennek alapján lehet az új technikai eszközökre a személyi állományt majd felvenni. Ha ön ezt mind feleslegesnek tartja, akkor biztos igaza van.

Elvettük a katonáktól a túlmunkát. Egy részét elolvasta, de a következő részét nem olvasta el ennek a szabályozásnak, képviselő úr. Egyébként nem tudom, hogy ön hogyan gondolja, hogy egy katonának egy különleges jogrendben, veszélyhelyzetben vagy háborús helyzetben túlmunkát kell fizetni, túlmunkáért fogja vállalni a haza védelmét, tehát, amikor kiküldjük a harctérre, akkor majd számoljuk, hogy hány órát tölt műveletben?! Kicsit furcsa felfogás.

Egyébként az, hogy nekem milyen dolgom, milyen kötelezettségem van: én annak eleget teszek. Az viszont nincs a kötelezettségeim között, hogy én világosítsam fel önt vagy magyarázzam el, hogy mi mit jelent. Ezt önöknek kell megtenniük, amikor elolvassák a különböző rendeleteket vagy törvényeket.

Hogy 2019-ben mennyit költöttünk beszerzésekre vagy mind ez idáig mennyit költöttünk, ezt is a zárt ülésen be fogom mutatni, ugyanígy, kivetítve, követve a számokat. Mert én is úgy gondolom, hogy igen, ezt mindenkinek, aki arra jogosult, tudnia kell.

Amerikai beszerzés: nem tudok erre mit mondani, a sajtó már mindenütt lehozta. Nem tudok semmi újat hozzátenni. A közvélemény előtt elmondtam a 120+60 rakétát is; azt is elmondtam, hogy mi történt. Még miről kell felvilágosítanom önt? Mi az, amit nem tud? Vagy nem volt...?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Elnézést, miért beszél így velem?

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Hát, elnézést, ön is így beszélt velem!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Föltettem egy kérdést...

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Na, én meg válaszoltam rá.

ELNÖK: Egy pillanat!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Fejezze már be, legyen kedves, ezt a hangnemet!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Nem, én...

ELNÖK: Egy pillanat! Harangozó úr, szót fognak kapni a végén! Tessék, miniszter úr!

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Én csak azt a hangnemet folytatom, ahogy ön nagy tisztelettel fordult hozzám. Tehát nem tudok mást mondani; elmondtam a közvéleménynek, elmondtam a sajtónak - nem tudom, esetleg lapszámot tudok még önnek küldeni hozzá.

Katonai titkosszolgálat. Javaslom, hogy tanulmányozzák azt is, hogy a katonai titkosszolgálatnak milyen dolga, milyen kötelezettsége van; megteheti, és akkor nem fog ilyen kérdést feltenni.

Hogy ön nem tud mit kezdeni az én beszámolómmal, nem is csodálom, hiszen azt mondja, hogy valamilyen piros pont-irányzék - én ilyenről nem is beszéltem, tehát így nehezen lehet mit kezdeni azzal. De ha nem, akkor nem, pedig megpróbáltam egyszerűen fogalmazni; úgy látszik, hogy nem sikerült.

Én is jó egészséget kívánok önnek, nyugodt, jó egészséget.

Hubay alelnök úrnak köszönöm az elismerő szavakat és gondolatokat. Hogy hogyan és miként tudjuk megvédeni: azt tudom mondani, hogy 2015-ben is megvédték a határt a magyar rendőrök, katonák és mindenki, akik ott voltak. Azóta a feltételeket még korszerűbbé, még modernebbé tettük, és biztos vagyok abban, hogy az embereink ezt most is meg fogják oldani. Meg fogják oldani.

A fegyveres járőrökre már nem térnék vissza, hiszen arról már többször beszéltem. A képek önmagukért beszélnek, bármennyire is akarják elhitetni az emberekkel, hogy mi most milyen gázságot teszünk. Elmondtam azt is, mert van, aki azt mondja, hogy jó, de akkor azért volt a járőrszolgálat, mert sorkatonák voltak: nem, 2005-ben is ez a rendelet került megírásra, márpedig akkor nem voltak sorkatonák. És az alelnök úr írásbeli kérdésére meg is válaszoltuk, hogy az elmúlt két évben, sajnáljuk, hogy eddig nem vették észre a katonákat, de 2019-ben és '20-ban több mint 14 alkalommal hajtottak végre a közutakon 14 ezer személyi ellenőrzést és közel 5 ezer alkalommal gépjármű-ellenőrzést, s mintegy 900 alkalommal eljárást is kezdeményeztek. Tehát nem lehet azt mondani, hogy most csak úgy hirtelen felbukkantak volna a katonák. Csak azért mondom, hogy legyünk tényyszerűek, és arról beszéljünk, ami létezik.

Lukács alelnök úr, köszönöm az elismerő gondolatokat és szavakat a katonák irányában. Van felmérésünk arról, hogy a katonai pályára milyen formában, hogyan kívánnak a fiatalok jelentkezni, akár szerződéses katonának, akár önkéntes tartalékos katonának. Hogy mit teszünk ennek érdekében, hadd ne mondjak most pontos számot. Ahogy ön azt mondta, hogy írásban is el tudja fogadni, hogy pontos számmal tudjak reagálni, válaszolni a kérdésére, el fogjuk küldeni. De ha megnézzük azt az életpályáról szóló ábrát, akkor lehet látni, hogy pontosan azt mondjuk, hogy nemcsak az aktív katonákról kell gondoskodnunk, hanem a katonai pályára törekvő fiatalokról is, és hogy őket is milyen formában, akár ösztöndíjrendszerben, akár a kadétprogramban való részvétellel segítjük, támogatjuk.

Igen, azt kell mondanom, hogy az önkéntes tartalékos létszám meghatározott létszám, tehát azon országgyűlési határozatban szereplő létszám, ahol azt is meghatározza az Országgyűlés határozata, hogy a Magyar Honvédség aktív állománya mintegy 30 ezer katonából és 20 ezer önkéntes tartalékos katonából kell hogy álljon. A terveink szerint ezt 2026-ig szeretnénk elérni. Tehát 2026-ig.

A számadatoknál azt kell mondanom, hogy a számok is abba a kategóriába esnek, amit a törvény meghatároz, hogy nem nyilvános adat, tehát a zárt ülésen ki fogom vetíteni azt, hogy mennyi tartalékos katonával növekedett a létszámunk 2019-ben, 2020-ban, illetve 2018-ban is.

A külföldön szolgálók számát ugyanúgy ki fogom vetíteni. Nagyságrendileg el tudom mondani, hogy a Magyar Honvédség ambíciószintjét 1000-ról 1200 főre növeltük. Ez a külföldön szolgálatot teljesítő katonák és a készenléti szolgálatban lévő katonák össz-száma, amit mondok: az több mint 1500 fő. De ki lesz vetítve részletesen, amennyiben igényli.

Nem történt atrocitás a közterületen katonáinkat illetően, viszont több esetben is hasznukra voltak a katonák polgári személyeknek, és lehetett róla olvasni több

helyen is, hogy mind tűzből való mentésnél, mind életmentésnél, újraélesztésnél segédkezni tudtak. De semmiféle atrocitás nem érte őket.

A 2026-ig terjedő légierőfejlesztést talán ott kezdeném, hogy a légierőnél kezdtük a fejlesztést, és kezdtük négy darab Zlín típusú kiképző repülőgép vásárlásával. Most a napokban érkezett meg a következő négy, ez tehát már 2020-as beszerzés, így nyolc darab kiképző repülőgép áll rendelkezésünkre, hogy a hazai pilótaképzést el tudjuk végezni.

Ugyanakkor - mint szoltunk róla - az Embraer típusú gépek beszerzésére szerződést kötöttünk; ezek az úgynevezett rámpás gépek, teherszállító gépek, amelyekkel deszantolási feladatot is végre lehet hajtani. Ezek majd 2024 környékén érkeznek.

S természetesen 2026-ig meg kell oldanunk azt is, hogy a Gripen harci repülőgépek, amelyeknek a lízingbérleti szerződése 2026-ban lejár, velük majd hogyan tovább. Nyilván ennek a felmérése, piackutatása megkezdődött. A katonák megfogalmazták azt, hogy a feladat végrehajtásához nekik mire van szükségük és igényük, és ennek alapján megy majd a harci gépek beszerzése.

Hogy hány százaléka fertőződött meg az állományok: a Magyar Honvédség állományánál is rendkívül szigorúan vesszük, mind itthon, mind külföldön a katonákról való védelmet és gondoskodást, de ahogy ön is mondta, ettől függetlenül sajnos előfordul. Most már közel 3 ezer katonánk van, aki kigyógyult vagy felépült ebből a vírusfertőzött helyzetből, és több mint 800 katonánk van, aki aktív fertőzöttnek tekinthető. Egy honvédelmi alkalmazottunk hunyt el a napokban, és egy zenész katonánk van lélegeztetőgépen.

A 2017-es ÁSZ-vizsgálattal kapcsolatosan. Igen, a Honvédkórház egy nagyon komoly ügy, az egész működése, fenntartása, üzemelése. Én úgy gondolom, hogy most majd az új egészségügyi törvény és az egészségügyi intézmények felülvizsgálatával tudunk ebben előbbre lépni. Mi a Honvédkórházzal a gond? Nem akarok a múltra visszanyúlni, de a probléma ott kezdődik, amikor a kórházrendszert felborítottuk, és a Honvédkórházat összevontuk a Belügyminisztérium kórházával, a BM Kórházzal, a MÁV Kórházzal, és hadd ne soroljam, és megszüntettünk kórházakat, ha csak a Honvédkórház tekintetében nézem, akkor a pécsi és a győri kórházat is bezártuk. Ezzel együtt létrehozásra került egy Állami Egészségügyi Központ, ahol mind létszámában, mind az osztályok vonatkozásában, mind a finanszírozás rendszerében ez rosszul került megtervezésre, és azóta is magunkon viseljük ennek a problematikáját.

Nem az a gond, hogy az ÁSZ vizsgálatában feltárt dolgokat nem akarjuk megszüntetni, hanem sokkal inkább az, amit mondtam, hogy alulfinanszírozott, és a Honvédkórházban - amit Vadai képviselő asszony is felvetett - a PIC-et az újszülött osztályon, amikor orvosunk hiányzott, nem tudtuk működtetni. Ez bizony nagy gondot jelent, mert a Honvédkórháznál van a hármas progresszivitási szint, és amikor a többi kórház nem tud mit kezdeni a betegével, függetlenül attól, hogy költségvetésileg nem hozzánk tartozik, a betegek, a kezelésre várók hozzánk kerülnek. Tehát maga a rendszer a rossz, nem a gazdálkodás végrehajtásával van a gond. Én nagyon bízom abban, hogy ezt most a kórházak felülvizsgálatával és újragondolásával meg tudjuk oldani.

A másik, ami nagyon fontos, hogy függetlenül attól, hogy a Honvédkórház gazdálkodása kívánnivalót hagy maga után, mégis rendszeresen jönnek az igények, hogy a Honvédkórházban szeretnék magukat ellátatni. Igen, de nem ilyen a rendszerünk. Fogadjuk a betegeket, mert gondoskodni akarunk róluk, de költségvetésileg pedig nem vagyunk finanszírozva. Ezt is a helyére akarjuk tenni. Itt több ezer ember ellátását végezzük így, arról nem beszélve, hogy a napi járóbeteg-ellátást végzők is a területi illetékesség szerint 1,2-1,5 millió ember ellátásáról gondoskodnak.

Móring képviselő úr. Igen, a kor kihívásainak meg kell felelnünk, és meg is tudunk felelni, itt a kiberkérdés vetődött fel. A jelentésemben nem emeltem ki, de arról szoltam, hogy létrehoztuk a kibervédelemmel kapcsolatos dolgokat. Csak a legfontosabbat emelném ki, hogy a honvédelmi ágazatnál 2017 decemberétől 24 órás ügyeleti rendben történik az eseménykezelés a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat Kibervédelmi Központjában. Együttműködünk a NATO Kibervédelmi Kiválósági Központtal, ez Észtországban található, és rendszeresen részt veszünk a közös együttműködési gyakorlatokon. 2018-ban állandó tagként csatlakoztunk a korszerű technikai elemző-értékelő platform kialakítását célzó PESCO-projekthez. 2020-ban megkezdődött a német vezetésű Kiber és Információs Domain Koordinációs Központ kialakítását célzó PESCO-projektben való aktív együttműködésünk. Itt is állandó tagként van jelen Magyarország. 2020-ban pedig megtörtént a NATO kibertérműveleti doktrína hazai ratifikálása és katonai alkalmazásba vétele. Konkrét dolog, hogy mivel tudjuk ezt elérni, nem szoltam róla, mert 2020-as adat, de rendszeres képzések folynak, 2020-ban már 19 tanfolyamot indítottunk el, és a kihelyezett képzéseken pedig mintegy háromezer fő vett részt úgynevezett biztonsgtudatosítási képzéseken. Tehát ennyit a korszerű hadviseléshez tartozó területekről.

Végezetül Simon alelnök úr, mit jelent a honvédségnek a Leopárd-beszerzés. Sokan úgy gondolják, hogy a Leopárd-beszerzés, annak tükrében, hogy 2003-ban megtörténtek a nagy leépítések Magyarországon - harckocsik, önjárlövegek és egyéb más, ahogy a legelején a biztonsági körülményekről és helyzetéről beszéltem -, ott lehet látni, hogy a NATO milyen védelmi doktrínát folytat. Ebben a védelmi doktrínában Magyarországnak is és a többi NATO-szövetségesnek is van olyan feladata, hogy felajánlásokat tesz, hogy a szövetség erejét, képességét hogyan erősítse.

A NATO általában meghatározza, hogy kitől, mit várnak. Miért tudja ezt megtenni? Azért, mert Magyarországra is és a többi NATO-tagállamra is készül egy úgynevezett lépcsőzetes védelmi terv. Tehát Magyarországnak is megvan ez a lépcsőzetes védelmi terve, ami NATO-dokumentum, és ebben a NATO-dokumentumban, ebben a feladatban Magyarországnak egy nehézdandár-képességet kell biztosítani, a nehézdandár-képesség pedig magában foglalja mindazt, amit korábban eladtunk, tehát az önjárlövegeket, a harckocsikat, a páncéltörőket, a légvédelmi rakétarendszert, mindazt, ami nekünk most benne van a Zrínyi honvédelmi és haderőfejlesztési tervben.

Tehát itt nemcsak arról van szó, hogy van egy harckocsi fegyvernem és a katonák örülnek neki, hogy a legkorszerűbb, legmodernebb eszközzel szolgálhatnak majd, hanem nemzetközi kötelezettségekről is van szó. Tehát ilyen értelemben nemcsak Magyarország, hanem a NATO számára is fontos lépést tettünk azzal, hogy a Leopárd-harckocsikat rendszerbe állítjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Van lehetőség rövid reakciók megtételére. *(Jelzésre:)* Alelnök asszony, tessék!

Észrevételek

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Két dolgot szeretnék előrebecsátani. Az első az, hogy magatartás és erkölcs kérdésében az önök kormánya az, amelyiktől a legkevésbé fogadnék el iránymutatást, tekintve, az önök által megtúrt oly sokféle magatartás tekintetében, úgyhogy nagyon kérem miniszter urat, hogy ennek megfelelően fogalmazza meg legközelebb a mondatait. Tehát önöktől semmiféle erkölcsi és magatartási kioktatásra nem vagyok kíváncsi, és nem is javasolom, tekintve, hogy az önök magatartása az elmúlt, nem azt

mondom, hogy egy hétben, mert nem leszek rosszindulatú, az elmúlt tíz évben nem szolgált erre rá. Ez az egyik, amit szeretnék mondani.

Második. Én mérhetetlenül sajnálom, hogy a miniszteri beszámolójának a slide-jai között rengeteg olyan slide szerepelt, amelynek az ön miniszteri tevékenységéhez semmi köze, és hogy a kollégái azzal töltötték az idejüket - nyilván az interneten keresték -, hogy én miket mondogattam 2009-ben, esetleg 2002-ben, hogy hányszor vettem részt bizottsági ülésen, ott miket mondtam. Miniszter úr, ez nem az én meghallgatásom, ez az ön meghallgatása. Ezzel együtt rendkívül megtisztelő, hogy mind a minisztériumban, mind nyilván a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnál rendkívüli figyelemmel vannak az én politikai tevékenységem és akár a magánéletem iránt.

Szeretném jelezni, hogy ez csak egy darabig elfogadható, onnantól már nem. Egyébként pedig illő tisztelettel szeretném mindenkinek, aki ott ül, jelezni, hogy forduljanak Pintér Sándor belügyminiszter úrhoz, ugyanis az általa felügyelt Alkotmányvédelmi Hivatal az elmúlt években, mióta önök vannak kormányon, számtalan alkalommal végzett nemzetbiztonsági ellenőrzést a tekintetemben, és minden egyes alkalommal megfeleltam az önök kényes nemzetbiztonsági igényeinek.

Harmadsorban: fideszes képviselőtársaimnak a következőt szeretném mondani. 2002 óta vagyok tagja az Országgyűlésnek, és figyelemmel kísértem a Honvédelmi és Rendészeti bizottság munkáját, ültem is benne; talán egy rövid időszak volt, amikor nem voltam a bizottság tagja. És figyeltem az Országgyűlésben a honvédelem ügyét, mert nekem ez fontos. Mindazok, akik azzal jönnek, azzal politizálnak - és mérhetetlenül sajnálom, hogy éppen az Összhaderőnemi Parancsnokság volt parancsnoka, volt vezérkari főnök beszél butaságot a tartalékos rendszer kapcsán, amit persze önök, hogy mondjam..., hallva nyilván Németh Szilárdot, szívesen szajkóznak, de azért most öntsünk már tiszta vizet a pohárba! Ebben az országban a tartalékos rendszer kérdésével az Országgyűlés érdemben először a 80/2008-as országgyűlési határozatával foglalkozott; talán ismerős: Simicskó István képviselő úr volt az, aki több alkalommal is beterjesztett az Országgyűlés elé a tartalékos rendszerről szóló, pontosabban honi gárdáról szóló, de aztán végül is tartalékos rendszerről szóló országgyűlési határozatot, amely előírta az akkori kormánynak, hogy azon év december 31-éig készítsen elő egy szakértői anyagot. Szeretném önöknek jelezni, hogy ezt az országgyűlési határozatot megszavazta a kormánypárti többség is; szerintem ez nagyjából az utolsó ilyen típusú együttműködés volt a két oldal között. Majd 124/2008. számon ezt a szakértői anyagot az Országgyűlés elfogadta. Ezek után 2009 októberében az akkori tárca benyújtotta a Hjt. módosítását, éppen a tartalékos rendszer kialakításának érdekében. Tehát amikor a miniszter úr, de nem is főleg a miniszter, hanem a rendkívül okos, egyébként ostoba műsorokban részt vevő, autóban üldögélő - biztosan látták - államtitkára azzal jön, hogy mert itt az egész tartalékos rendszer nem lett megcsinálva, meg hogy 17 tartalékos volt összesen - ezt, ugye, Hende Csaba kezdte el mondogatni -, szeretném fölhívni arra a figyelmet, hogy tartalékos rendszer nem az egyik napról a másikra lesz. Az csak a maguk világában van úgy, hogy azokat a katonákat, akik tisztességgel szolgálták ezt a hazát, maguk utálják, megbüntetik, és elveszik tőlük a szolgálati nyugdíjukat, járulékosokká teszik őket, és azt mondják nekik, hogy nem kell fizetni azt a juttatást, ha beállnak tartalékosnak. Ennek semmi köze sincs a hazafiassághoz, ennek semmi köze sincs a patriotizmushoz! Ezeket az embereket bekényszerítették a tartalékos rendszerbe, ahogy most, azt tudom mondani, átjáróházat csináltak a tartalékos rendszerből; nem ön, miniszter úr, hanem az ön főnöke, a miniszterelnök, aki azt mondta, hogy bárki jöhet katonának, mert ott meg lehet oldani a munkanélküliséget. Nem erre szolgál a tartalékos rendszer, szeretném mondani, hogy átmenetileg kezelje a munkanélküliséget!

Ami a laktanyabezárásokat illeti, én mérhetetlen nagy tisztelettel szeretném mondani, hogy szívesen leszek felelőse az elmúlt sok-sok év minden honvédelmi problémájának, de emlékeztetni szeretnék arra, hogy 2007. július 1-jétől 2010 májusáig voltam honvédelmi államtitkár. Ezzel együtt szívesen hordom azt a keresztet, hogy minden döntésért '90-től kezdve - akkor még elég kicsike voltam - én viselem a felelősséget; nekem ez nem fáj. De azért, tényleg, megkérném képviselőtársaimat is, hogy ne hazudozzanak itt összevissza! Tehát a T-72-esek, amiről önök itt szívesen beszélnek, amelyeket az Amerikai Egyesült Államok pénzéből újítottunk föl - ezt, ugye, miniszter úr meg fogja erősíteni -, majd az amerikai vezetéssel újjászervezett iraki hadseregnek adtuk, ezek hadrendből kivont eszközök voltak. Kérem, erősítse meg, miniszter úr, hogy ezek hadrendből kivont eszközök voltak! És Kalocsán voltak. És az Amerikai Egyesült Államok dotálta ennek a felújítását és kapta meg az iraki hadsereg azért, hogy abból lehessen fölépíteni amerikai vezetéssel egy demokratikus hadsereget.

Az, hogy nem történt semmi... Ja, 2004-ben, talán emlékeznek, először önök nem, aztán utána kényszerből mégis megszavazták, hogy békeidőben a sorkatonai szolgálatot fölfüggeszzük; így nincs most sorkatonai szolgálat. Egyébként, ha önök lettek volna kormányon, akkor lenne.

Hogy nem történt semmi, és Simon alelnök úr a Gripenről beszélt: alelnök úr, én őszintén javaslom, kezdeményezzük azt, hogy a Gripen-aktákat hozzák nyilvánosságra. Abban nagyon szépen fog látszani, hogy önök milyen szerződést kötöttek. Nagyon szépen fog látszani! Ne tessék itt hadoválni olyan dolgokról, ami nem történt meg! Tessék megkérdezni az Összhaderőnemi Parancsnokság volt parancsnokát, volt vezérkari főnököt, hogy mikor tudott hadrendbe állni a Gripen! Mert maguk megkötötték 2001-ben a szerződést, megkötötték, csak elfelejtették hozzá azokat az infrastrukturális beruházásokat megcsinálni, amit meg kellett. 2007-ben tudott a Gripen hadrendbe állni, alelnök úr! Addig pedig a magyar költségvetés és azóta is nyögi a Gripen-szerződést. De akkor, 2001-2002-2003, el tudnám önnek mondani, hogy milyen szépen, rafináltan, amolyan fideszes módon kötötték meg maguk a szerződést. De nem leszek inkorrekt, mert maga nem láthatta a szerződést, ellentétben az Összhaderőnemi Parancsnokság volt parancsnokával, a jelenlegi miniszterrel, mert ő látta. Úgyhogy ne tessék itt összevissza hadoválni Gripenről, mert az aztán igazán a maguk dolga!

Lehet, hogy nem történt semmi 2002 és 2010 között, még az is lehet. Ha jól emlékszem, akkor fejezték be végre a Honvédkórházat. Azon most lehet vitatkozni, hogy az jó konstrukció vagy sem, de van, aki végre befejezte, mert ott rohadt. Lehet azt mondani, hogy a pápai bázisreptér és a C-17-esek odatelepülése az semmi, és még sorolhatnám.

És azt is lehet mondani, hogy a laktanyákat nem támogattuk, de talán miniszter úr megenged nekem egy kedves történetet. Államtitkár voltam, és nyilvánvalóan magas sarkú cipőben voltam, látogattam az alakulatokat; de ezt miniszter úr is meg tudja erősíteni, hiszen akkor ÖHP parancsnokhelyettesként még, 2007-2009 között Székesfehérváron szolgált. Vadonatúj cipőben mentem Székesfehérvárra, és bizony olyan állapotban volt az alakulótér, hát, sok-sok éve nem lett már arra költve, hogy tönkrement a cipőm. Nem új cipőt vásároltam - azt majd később -, hanem azt a pénzt, amit arra szánt, nem is a honvédelmi tárca igazából, hanem a tábornokek egy része, akik ezzel foglalkoztak, hogy azt költsék az államtitkári titkárság felújítására - miniszter úr meg fogja erősíteni: -, abból a pénzből lett megcsinálva a székesfehérvári alakulótér. Mert én ezt fontosnak tartottam. Tehát nekem ne tessék olyanokkal jönni, hogy mi leromboltunk mindent, mert egész egyszerűen nem igaz!

És egyébként, tudja, képviselő úr - és ezt önnek szeretném mondani, Hubay képviselő úr -, mi változtunk, mármint hogy a személyünk, változott a miniszter,

változott az államtitkár. A Magyar Honvédség Parancsnokságában 2007 óta van egy ember, aki töretlenül ott van, ÖHP parancsnokhelyettesként, ÖHP parancsnokként és 2010 óta, '10-től '18-ig vezérkari főnökként. Ott ül! Ott ül az az ember! Soha nem jött oda, és nem mondta, hogy amit mi csinálunk, az szörnyű. Soha nem jött oda egyszer sem. Megtehetete volna. Megtehetete volna! És akkor idejön miniszter úr, és azt vetíti ki, hogy 2009-ben én miről beszéltem a Pallas Páholyban?! Tényleg azt gondolja, hogy ezzel felül lehet írni azt, amit ön csinál?

Miniszter Úr! Azért kell idejönnie Korom tábornoknak meg Maróth Gáspárnak, mert ön nem tud válaszolni a kérdéseinkre, és a sajtóból értesülünk arról, hogy milyen beszerzések történtek! És miniszter úr, akkor tényleg beszéljünk egyenesen! Amikor ön a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, nem ön, hanem az ön által küldött emberei a közbeszerzés alóli mentesítési kérelmet benyújtják, akkor önök nagyjából jelölik meg, hogy mit vásárolnak, nagyjából, hogy mennyiért, és milyen nemzetbiztonsági indok alapján. Ne haragudjon, nem azzal jöttek, hogy ennyi darab ezt vesznek, ilyen harcászati, haditechnikai követelményekkel, és ennek a végösszege egyébként ennyi, és nem forintban, hanem mondjuk, euróban vagy dollárban - hát, kit tetszenek maguk hülyének nézni, tényleg?! Beszéljünk erről! Most tényleg kivetítgeti, hogy én mikor hol vagyok és mit csinálok? És azt gondolja, hogy ettől jobb lesz? Ettől azt fogja itt gondolni az ellenzék egy része és talán a kormánypárti képviselők is, hogy minden rendben van? Tényleg azt gondolja?

Azt kell mondjam, miniszter úr, hogy rendkívül szánalmasnak tartottam azt, amit ön tett ebben az ügyben. Miniszter úr, igen, nagyon szívesen bemegyek a minisztériumba, csak ahányszor próbálkoztam, nem sikerült, és teljesen felesleges azt eljátszani, amit ön is és az államtitkár is tesz, hogy önöktől be lehetne menni a minisztériumba, és mindent meg lehetne nézni. Van ilyen jogunk, ebben önnek igaza van, csak soha nem volt az elmúlt időszakban lehetőségünk, hogy ezt megtegyük.

Azt gondolom, hogy én nem mondom meg senkinek, hogy hol töltse a szabadidejét, hogy ki, hova akar menni látogatóba. Fene a gusztusát annak, aki, a szabadidejét, őszintén szólva, egyenruhában, egy évertékelőn akarja a fideszesek között tölteni, de ez szíve joga. Miniszter úr, abba belegondolt már, annak milyen üzenete van, hogy a Magyar Honvédség vezetői egyenruhában ülnek ott, egy olyan rendezvényen, ahova az országnak az egyik fele nincs odahívva, mert a Fidesz pártalapítványa valahogy egyetlen ellenzéki képviselőt sem hívott meg? Talán beszélhetünk arról, hogy a civil világban jelenjenek meg a katonák. Engem, ahogy valóban jeleztem, nem zavar a katonák jelenléte az utcán, de tudomásul kell venni, hogy vannak olyanok, különösen például Budapest bizonyos kerületeiben vagy bizonyos településeken, ahol pont azért, mert nincs elég ismerete az embereknek, nem feltétlenül az örömet váltja ki, ha meglátják a katonákat. Ráadásul szerintem sok esetben összetévesztették őket a magukat G. I. Joe-nak képzelő TEK-esekkel. Az is egy probléma, hogy nem tudnak különbséget tenni az emberek ezek között, de nyilván az embereket ezért nem hibáztathatjuk, hiszen ez nem az ő dolguk. Én találkoztam ilyen járőrökkel, beszéltem is a katonákkal, engem nem zavar, de azt a miniszter úrnak és a minisztériumnak meg kell érteni, és meg is értette, nem véletlenül beszélt erről a televízióban, hogy a katonáknak milyen dolguk, milyen feladatuk van.

Én azt gondolom, hogy helytelen az az irányvonal, amikor a honvédelmi tárca politikai vezetése azt mondja, hogy rendben van, hogy egy ilyen eseményen egyenruhában mennek oda a katonák. Szerintem ez nincsen jól. Az az esemény ugyanis csak az ország egyik feléről szólt, a másik feléről nem, márpedig a Magyar Honvédség az egész országot és a mögötte álló valamennyi állampolgárt kell hogy védje, függetlenül attól, hogy kinek mi a politikai hitvallása, vallása vagy éppen a szexuális orientáltsága. Ezt a fontos dolgot, ezt rúgta föl az az évertékelő. Engem nem érdekel,

hogy önök hol töltik a szabadidejüket. Ott, ahol gondolják. Természetesen áttanulmányoztam a katonák öltözködési szabályát, de azt önnek is meg kell értenie, hogy a Magyar Honvédségnek bennünket is kell szolgálnia, még ha önök bennünket személyesen nem is kedvelnek, mert ez független ettől. Ez független ettől.

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Elnézést, nem értettem, ha meg tetszene ismételni.

DR. VADAI ÁGNES (DK), a bizottság alelnöke: Tehát a Magyar Honvédségnek bennünket is, az ellenzéket is szolgálnia kell, az ellenzéket is meg kell védenie, függetlenül attól, hogy önök kedvelnek-e bennünket vagy sem. Viszont az, hogy egy olyan rendezvényen jelennek meg egyenruhában, ahol csak a kormánypárti képviselők vannak, csak a kormány képviselteti magát, és nincsen jelen az ország másik fele, nem ezt üzeni, és ez sokakat aggodalommal tölt el.

Én azt gondolom, hogy nem válaszolt miniszter úr a Kratochwil Károly-ügyre, azt tisztázzuk már, mert amikor én levelet írtam önnek, és ez tavaly volt, akkor ön, ha jól emlékszem, júliusban volt az ön válasza, amelyben azt mondta, hogy folyt a vizsgálat. Szerintem azóta ez nagy valószínűséggel lezárult, úgyhogy leginkább arra lennék kíváncsi, hogy milyen következtetéseket vont le ebből a minisztérium.

A siklóernyős ügy kapcsán én azt gondolom, hogy nem elég jó válasz az, hogy folyik a vizsgálat. Miniszter úr, ott meghalt egy ember, aki, amikor történt a baleset, és akinek a szerettei azt gondolhatták joggal ott, akkor, amikor történt ez a baleset, hogy ez a dolog nem fog így végződni. Valamit kell ezzel csinálni, nemcsak azért, bocsánat, hogy legyen végre felelős, mert az egy dolog, hanem hogy ennek következtében a Légi Kutató Mentő Szolgálat a tevékenységét hogyan alakítja át, a Magyar Honvédség Légi Kutató Mentő Szolgálatát hogyan alakítja át, hogy ilyen még egyszer ne forduljon elő.

Végül, engedje meg nekem, miniszter úr, hogy azt mondjam, amilyen rosszul indult ez az egész 2018-as időszak ellenzék és kormánypárt között a honvédelem terén is, annyival rosszabb lett mostanra. Nyilvánvalóan mindenki beássa magát a saját pozíciójába. Én azt tudom önnek mondani, hogy én nem vagyok katona, tehát én nem mentem olyan stációkon keresztül, amiken ön keresztülment, ön hatalmas katonai tudással rendelkezik, ezt nem is kétlem, biztosan kiemelkedik az összes katona közül, legfőképpen azok közül, akik a pozíciójukat leginkább csak arra használták föl, hogy fölfele bukjanak - igaz, Kun Szabó tábornok úr? -, arra használták föl a pozíciójukat, hogy másokat, akár kegyeleti jogot is sértve, megpróbáljanak dehonesztálni a közvélemény előtt. Igazán sajnálom, hogy idáig jutott ez a dolog, és szeretném mondani Simon alelnök úrnak, hogy ebben semmi fenyegetőzés nincsen a részünkről. Amikor a beszerzésekről van szó, és akkor most látni fogjuk nyilván zárt ülésen, ami természetesen nem ugyanaz, mint amikor az ember be tud menni a minisztériumba, át tudja tekinteni nem csak a beszerzést, hanem a hozzá kapcsolódó infrastrukturális szerződéseket, amiről egyébként zárt ülésen Vidoven közigazgatási államtitkár úr is beszélt már, az egy egészen más dolog, amikor az ember meg tudja nézni a szerződéseket. Ezeket önök, ön megtagadta. Nyilvánvalóan lehetséges, azért is, mert ön megbízhatatlannak tart engem, annak ellenére, hogy nemzetbiztonsági ellenőrzéssel rendelkezem, és lehetséges, hogy azért is, mert ezekre nincsen befolyása, hiszen, ahogy jeleztem, Korom tábornok úr meghallgatása azért vált szükségessé, Maróth Gáspárral egyetemben, mert láthatóan a Hirtenberger fegyvergyár vásárlásától kezdve egészen a török beszerzéseig, izraeli beszerzéseken át amerikai beszerzéseig, leginkább ők vannak információ birtokában, vagy az a munkamegosztás, hogy ön dolgozik, ők meg PR-oznak. Ez se jó, szeretném mondani, mert azért mégiscsak jobb lenne, ha a honvédelmi miniszter számolna be ezekről a beszerzésekről.

Jelölje meg, miniszter úr, hogy melyek azok a napok, amelyeken én bemehetek a minisztériumba, kik az illetékesek, akikhez én oda tudok menni, melynek során a 2018-tól a Zrínyi 2026 vagy 2030 - ezen most lehet vitatkozni, hogy melyik - program alapján beszerzett eszközökkel kapcsolatos szerződéseket és a hozzá kapcsolódó infrastrukturális és egyéb beruházások szerződését megtekinthetem. Jelölje meg, hogy kivel egyeztessek, mondja meg, és be fogok menni, és darabra, egyesével végig fogom nézni nagy örömmel a szerződést. Nem akarom ezt a munkát megspórolni. Én szeretném tudni, hogy mit vásároltak, és kérdezni, hogy tanulhassunk, merthogy mi nem katonák vagyunk, én legalábbis biztosan nem, és katona sem voltam, szeretném mondani, sorkatona sem, bár az nem érdem, csak egy állapot, szeretném mondani, hogy valaki volt katona.

Nekünk az a dolgunk, hogy ilyen-olyan módon ellenőrizzük a kormány munkáját, ehhez pedig hozzátartozik az, hogy az a kormány, amelyik nem akar titkolni valamit, a rendelkezésünkre bocsátja ezeket az adatokat. Én nem kívánok ezekkel, és egyikünk sem kíván ezekkel az adatokkal a nyilvánosság elé menni, és azért nem, mert pontosan tudjuk, hogy mit jelent a nemzet biztonsága, mit jelent a nemzet védelme, hogy melyek azok az adatok, amelyek kiadhatók, és melyek azok, amelyek nem. Szerintem ebbe az irányba kellene menni. Nem mondom, hogy ettől majd korrekt lesz a kapcsolat, hiszen a mai vetítés alapján, láthatóan, nagyobb erőfeszítést tettek arra, hogy összegyűjtögessék, hogy én mit csináltam, meg egyes ellenzéki képviselőtársaim, mint arra, hogy válaszoljanak az előre tudott kérdésekre. De megpróbálhatnánk visszamenni a mínusz végtelenből - mármint, ha az ellenzék és a minisztérium közötti kapcsolatot minősíteném, akkor az nagyjából mínusz végtelen -, mondjuk mínusz egymillióra, és akkor lehet, hogy beljebb lennénk. Én sosem fogok kételkedni önben, abban, hogy ön szereti a hazáját, sem abban, hogy a velem szemben ülő képviselők szeretik a hazájukat, ez csak az önök oldaláról szokás a mi irányunkban. Ezen nem fogunk tudni változtatni, de azon biztosan, hogy azt a feladatot, amit nekünk, és önöknek is, kormánypárti képviselők, előír az Országgyűlés, meg a képviselői esküjük, azt végre tudjuk hajtani. Ellenőrizni pedig nem lehet bemondás alapján, különösen ilyen kényes területeken.

Úgyhogy én még egyszer szeretném megköszönni a katonáknak a munkájukat. Nagyon várom a jövő évi beszámolóját a miniszternek, a nyilvánosat; nagyon kíváncsi leszek, hogy milyen slide-okat sikerül összeállítani. Ha igénylik, akkor örömmel adok önöknek idézetgyűjteményt, hogy a minisztérium munkatársainak ne kelljen ezzel az időt tölteni, a Facebook-oldalamon pedig számtalan olyan fotó áll rendelkezésre, amivel lehet illusztrálni a miniszteri beszámolót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony, a kioktatást (*Dr. Vadai Ágnes: Nagyon szívesen máskor is!*), de nem kérünk belőle. Én úgy gondolom, hogy maguknak semmiféle politikai alapjuk nincs arra, hogy ilyen hangnemben beszéljen a miniszter úrral, csapatával és a fideszes-KDNP-s képviselőkkel. Mi eltűrtük ezt a hangnemet, ellentétben önökkel; látszott, hogy milyen cirkuszt csináltak itt. Nyilván a média figyelmét szeretnék magukra vonzani (*Dr. Vadai Ágnes: Anélkül is...*), ha már tetteikkel nem tudták, akkor balhéval. Nekem ez az olvasatom, legalábbis ezt szűrtem le ebből a felszólalásból. (*Dr. Vadai Ágnes: Ne ereszkedjünk már le erre a szintre!*) Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Miniszter úr, most már legalább értem, még ha erre a kérdésre nem is válaszolt, hogy a minisztérium vezetésében a katonákat miért cserélték föl pártpolitikusokra és a Rogán-féle tárca munkatársaira. Ez az éves meghallgatásán legalább kijött. Gratulálok, tényleg, az egész

országoknak, a nemzetnek és nyilván a hadseregnek is az előnyére szolgál, hogy önök az ellenzéki képviselőkről állítanak össze előzetesen különböző diákat, készülvén a miniszter beszámolójára; szerintem ez már további kommentet nem is érdemel, önmaga paródiája az egész.

De egy-két dologban olyanokat mondott, miniszter úr, amelyek egyrészt nem igazak, másrészt ezt a nem igazat - hogy ne mondjak más szót - arra próbálta használni, hogy az én szavahihetőségemet vagy felkészültségemet a nagy nyilvánosság előtt megkérdőjelezze. Hadd reagáljak ezekre, miniszter úr, egyenként.

Őn nyújtotta be azt a törvényt, miniszter úr, amelynek a 27. §-a az évi kötelezően elrendelhető túlmunkát a honvédség hivatásos állományának 300 órától 400 órára emelte. Ezt ön magyarázhatja bárhogy, ez plusz 100 óra kötelezően elrendelhető túlszolgálat. Bizonyára azt próbálta kihasználni, hogy a kevésbé ezzel foglalkozó, mondjuk, laikus nézők nem tudják, mi áll a dolog mögött, de nyilván csak az áll a dolog mögött, hogy a plusz 150 óra, amit ön idézett, az önkéntesen vállalható volt eddig.

A másik, és ezt a szabályt hozták be most néhány héttel ezelőtt a honvédelmi alkalmazottakra is, még egyszer mondom, a Honvédkórház és a KNBSZ tekintetében: 300 óra kötelező plusz 150 óra még önkéntesen elvállalható. Bármit mond a miniszter úr, a 300 kötelezően elrendelhető túlszolgálatból 400 órát csinálni, az 100 óra plusz; saját javaslata, 27. §.

Őn azt mondja, és ide kivetítgeti, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság nem nyilvános ülésein hogyan kaptunk mi tájékoztatást arról, hogy önök mit kívánnak beszerezni. Abban egyszer már jó lenne megállapodni, hogy ha ezt egy ellenzéki képviselő mondta volna el a bizottsági ülés után, indult volna-e vele szemben fegyelmi vagy büntetőeljárás, vagy ezt csak önök tehetik meg, hogy mit lehet megtenni, meg mit nem. Mert ön most egyébként konkrétan, pontról pontra, nagy nyilvánosság előtt felsorolta, hogy mit szerzett be a honvédség; hogy hány darabot, meg hogyan, az egyébként sem derült volna ki az előterjesztésből, de a beszerzés tárgyát akkor ezek szerint majd mindig nyilvánosságra lehet honi. Ez egy fontos kérdés. De, miniszter úr, ezekben az előterjesztésekben semmi konkrét, kézzelfogható nem volt, és ne haragudjon, ez nemcsak egyszerűen flegmaság, hanem egyszerűen - jogászként is mondom önnek - kiüresítése ennek a jogintézménynek. Az nem előterjesztés, hogy 5-15 éves időtartamban - ilyen előterjesztéseket hoztak be: van, ahol a következő 5, van, ahol a következő 10, van, ahol, nem akartam hinni a szememnek, a következő 15 évben... Hát, miért nem a következő kétszáz évben, miniszter úr? Veszünk mindent is, négyszer, 3000-100 000 milliárd forintért! Ezek nem előterjesztések! Az nem előterjesztés, miniszter úr, hogy bizonyos haderőnemben a következő tíz évben 900 milliárd forintért veszünk majd dolgokat! Ez nem a Honvédelmi és rendészeti bizottság elé közbeszerzés alóli mentesítésről szóló törvény alapján behozott előterjesztés!

Ha nem ismeri, hogy mik ezek - biztos, hogy ismeri, pontosan tudjuk, hogy visszaélnék ezzel a jogintézménnyel -, mondanám, hogy tekintsen meg egy belügyminisztériumi közbeszerzés alóli mentesítést, amit vagy támogat az ember, vagy nem, de abban az van, hogy mit veszünk, mennyit veszünk és mennyiért vesszük. Ez a három dolog van, típusra, specifikációra, számra és összegre, összes összegre meg darabösszegre. És az ember nagyjából legalább el tudja dönteni, hogy ez egy reális beszerzés vagy nem, és ezek alapján támogatja-e vagy nem. Ha a következő 15 évben veszünk 900 milliárd forintért dolgokat, az nem előterjesztés, miniszter úr, és pont illeszkedik abba, ami miatt mi fel vagyunk háborodva, és azt mondjuk, hogy nem áttekinthető és nem elfogadható, ahogy ez zajlik.

Azt mondja miniszter úr még, hogy veszélyhelyzetben én itt kikértem magamnak, hogy túlmunkát kell fizetni a katonáknak. Először is, tisztázzuk, miniszter

úr, és gondolja már végig, legyen kedves, hogy kik az ön ellenfelei meg ellenségei; nem tudom, kit minek tekint, akár az ellenzéki képviselők tekintetében, akár a saját beosztott állománya tekintetében. Ami példát én fölhoztam, konkrét példa volt, az ugyan a járványügyi veszélyhelyzet időszakában volt, miniszter úr, de a déli határt őrző katonák tekintetében. Ha nekem elmondja, hogy mi köze van a járványügyi védekezésnek ahhoz, hogy egy katona januárban lemegy a határra, bizonyos szabályok szerint szolgálatot teljesít, távol a családjától hetekig, ezért kap pluszpénzt, mert pluszfeladatot vállalt, majd ugyanezt megcsinálja járványügyi veszélyhelyzet alatt, nyilván pluszkaranténnal, nyilván még hosszabb ideig, mert a váltásokat úgy tudták megszervezni, messze a családjától; az utóbbiért töredékét kapja annak, mint amit veszélyhelyzeten kívül a határ őrizetért kapott - akkor szerintem átgondolja, amit az előbb mondott. Semmi köze nem volt ennek a munkának a járványügyi védekezéshez. Semmi köze. És nem értették az emberek egyébként, hogy ha ugyanoda lemennek, ugyanazt csinálják, csak még veszélyesebb körülmények között, akkor miért veszik el a pénzüket. Anyagi, valódi anyagi oka biztosan nem volt, mert gondolom, a határ őrizetét januárban is ugyanúgy megtervezték, mint ahogy pontosan tudják, hogy december 31-éig is azt a határt őrizni kell. Ezt a pénzt egyszerűen elvették tőlük.

Ráadásul, amennyire én tudom miniszter úr, ha csökkent összeget is, most is kapnak, és ha jól tudom, ha csökkent összeget is, de most a kórházba kivezényelt katonák is kapnak, akik ezt a pluszfeladatot elvégzik. Most innentől kezdve az a furcsa észjárásos érvelés, amivel próbálta itt kivágni magát, egyszerűen nevetségessé teszi, miniszter úr. Azt mondja, furcsa észjárásra vallana, ha bármilyen pluszpénzt adnánk veszélyhelyzetben a katonáknak. Miniszter úr, adnak most is, ön tudja a legjobban!

Tehát én értem, hogy le kíván minket győzni, de minket nem tud legyőzni, miniszter úr. Ez a meghallgatás ráadásul nem rólunk szól. Azt kérdeztem az állomány érdekében, hogy miért vették el tőlük a pénzt. Azt kérdeztem abban az írásbeli kérdésemben, hogy ha már kaptak 20 millió eurót attól az Uniótól, amely nyilván egyáltalán nem támogatja hazánkat, no pláne nem a határvédelmet, de mégis kaptak 20 millió eurót határvédelemre, abból esetleg visszaadják-e ezeknek az embereknek azt a pénzt, amit meg sem mondtak nekik, hogy nem fogják megkapni, miniszter úr! Hanem csak nem kapták meg. Emberek! Ráadásul az ön beosztottjai! És nem kellene belőle pártpolitikát sem csinálni szerintem. Jeleztünk egy problémát, lehetne rá egy tisztességes választ adni; azt is mondhatja, miniszter úr, hogy akkora baj van a tárcánál, hogy muszáj volt elvonni a forrást. Azt is mondhatja, nem tudom, még mit mondhatna, hogy meg fogják kapni ezek az emberek ezt a pénzt, amiért megdolgoztak.

De az, hogy most engem akar legyőzni, kioktatni meg földbe döngölni, ráadásul olyan dolgokkal, amikben önellentmondás van azokban, amiket mond. Furcsa észjárás lenne veszélyhelyzetben pénzt adni a katonáknak. Egyrészt gondolom, azt észrevette, hogy még nincs háború, tehát egy egészségügyi veszélyhelyzet van, és még egyszer mondom, furcsa észjárása van akkor miniszter úrnak továbbra is, merthogy úgy tudom, valamennyi plusz pénzt kapnak ezek az emberek, nagyon helyesen, ha már egyébként az egészségüket és életüket veszélyeztetve ott vannak a kórházaknál, és segítenek abban, hogy az orvosok meg az ápolók a betegekkel foglalkozhassanak, és ne adminisztratív dolgokkal kelljen foglalkozniuk.

Egy darabig kint voltam, az tény és való, de nem tudom, hogy a siklóernyős kérdésünkre bármilyen választ adott-e a miniszter úr. (*Dr. Vadai Agnes: Folyik a vizsgálat.*) Én nem akarok másik miniszterrel példálózni, de a tisztesség meg a bátorság például ott biztos tetten érhető, miniszter úr, ha az ön felelősségi körében valaki hibázik, akkor ezt beismeri, és nyilvánosan azt mondja, hogy elnézést kérnek. Nem tőlünk, ezt is tessék már megérteni, annak a családnak például már nincs semmi mása, csak az ön szava, ami legalább a lelkivilágukon egy picit segíthetne, hogy nem

eltussolja meg elmismásolja ezt a kérdést, hanem egyenesen belenéz abba a kamerába, és azt mondja, hogy elnézést, elrontottuk. És a második fele a kérdésemnek az volt, hogy számíthatnak-e arra, hogy a magyar állam - gondolom, ha büntetőeljárás van, akkor nem baleset történt - ennek a következményeiként segít ezeknek az embereknek, vagy nem, és nyilván a harmadik kérdés pedig az, amit már sokat boncolgatott a szakma is meg mindenki, hogy hogyan változtatnak a protokollon, hogy ilyen többet ne fordulhasson elő.

Miniszter úr, már elmondtam az elején is, én nagyon sajnálom, hogy ilyen irányba ment el a honvédelmi tárca vezetése, még egyszer mondom, láthatóan a propagandagépezet jelei tökéletesen látszanak, reméljük, legközelebb már valóban mindenféle személyes adat meg az egészségügyi kartonunk is kivetítésre kerül itt, hogy még keményebbeket tudjon mondani, csak azt tessék megérteni, hogy ami kérdéseket mi fölteszünk, azt a honvédelmi tárca és az irányítása alatt álló emberek problémáival kapcsolatban tesszük föl. Ha azokra tud mondani normális válaszokat, akkor szerintem jó, hogy itt vagyunk, ha csak ez tud lenni, akkor szerintem továbbra is azt mondom, hogy nem sok értelme van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Móring József Attila képviselő úr, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a lehetőséget és köszönöm szépen a választ. Én továbbra is azt mondom, hogy a KDNP nevében elfogadjuk a beszámolót, a válaszokat, és támogatjuk a miniszter úr és a minisztérium munkáját. Itt talán abba is hagyhatnám a hozzászólásomat, de muszáj azt szóvá tenni, hogy ami zajlott ezen az ülésen ebben a két, lassan már három órában, meg amit már tapasztalunk az ülésteremben is, az nem biztos, hogy az ország szempontjából, a hétköznapi emberek szempontjából a legjobb irány. Egy bizottsági ülésen, egy parlamenti ülésen lehet minősíteni, kérdezni, féligazságokat kimondani, csúsztatni, sértegetni a minisztereket, sok mindent lehet, csak a hisztériakeltést kérem befejezni. Ugyanis, ami a parlamenti ülésteremben vagy itt a bizottsági ülésen elhangzik, és ezt az emberek látják, hallják, olvassák, ez valahogy a hétköznapiakba is begyűrűzik, és így viselkednek az emberek egy áruházi sorban álláskor vagy egy közlekedési konfliktus esetén. Tehát, amikor önök - természetesen senki nem vitatja el a kérdezés, minősítés jogát - ezt az egészségpályás hisztériakeltést végzik folyamatosan, akkor azzal számoljanak, hogy ez legalább annyi kárt okoz, mint amennyi politikai tőkét szeretnének belőle kovácsolni. Van az országban baj elég amúgy is, elég csak a járványt említeni, és akkor másról nem beszélek, szóval, az lenne a tiszteletteljes kérésem, hogy ha oltani nem tudnak, akkor legalább ne gyújtogassanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Miniszter úr, parancsoljon!

Dr. Benkő Tibor reflexiói

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Megpróbálok röviden válaszolni. Valami félreértés van Vadai képviselő asszonynál, a magánéletével nem kívánunk foglalkozni, meg nem is foglalkoztunk, tehát távol álljon tőlünk, hogy ebben mi egyáltalán betekintést vagy beavatkozást, bármit is tennénk. A nemzetbiztonsági bevizsgálásával kapcsolatosan, hogy hány alkalommal, hogyan történt meg, és hogy mindent rendben találtak, nekem kérdés nem merül fel ebben a tekintetben. A bizalmatlanság kérdését, ön tudja, mert ön kétszer járt a Honvédelmi Minisztériumban, egyszer ott ültünk az én asztalomnál, hogy a bizalmatlanság kérdése hogy vetődött fel. Nincs itt Demeter Márta, az ő ügyével kapcsolatban merült fel, de az ön esetében nem, tehát ezt nem is kérdőjeleztük meg, hogy önnél bármiféle

bizalmatlanság lenne. Tehát itt valamit ön félreértett. Nálunk nincs bizalmatlanság az ön személyét illetően.

A tartalékos rendszer fejlesztésével kapcsolatosan önnek igaza van, hogy 2008-ban Simicskó miniszter úr ezt kezdeményezte, de 2003-ban erre törvény is született, még mielőtt a sorkatonai szolgálat 2004-ben felfüggesztésre került volna. Tehát a 2003-tól 2010-ig terjedő időszakban, nem tudom kivetíteni, mert létszám, de ha szükséges, zárt ülésen, kivetítem azt is, hogyan és mint alakult 2003-tól egészen napjainkig az önkéntes katonai szolgálatban részt vevők száma és aránya. Önnek teljes mértékben igaza van, hogy tartalékos rendszert az egyik napról a másik napra nem lehet teremteni. Én azért arra kérném önt, nagy tisztelettel, hogy az önkéntes tartalékos katonának vagy katonáknak az aránya, amit ön mond, hogy korai nyugállományba vonultak, nem önként, hanem azért, mert felszámoltuk a katonai szervezeteket, bezártuk a laktanyákat, kénytelenek voltak korai nyugdíjba menni és korengedményes nyugdíjba menni, és ők tulajdonképpen akkor valóban azt mondták, hogy csatlakoznak ehhez a rendszerhez, azt is tudjuk, hogy nagyon sokan miért, de hogy ön azt mondja, hogy a többségének semmiféle hazafias érzelmi kötődése nincs, ez túlzás. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem ezt mondtam.)* Hát mit? Én ezt írtam fel. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem ezt mondtam. Akkor rosszul tetszett felírni. - Az elnök csenget.)* Lehet, hogy rosszul írtam fel, nem tudom, majd megnézzük a jegyzőkönyvben. A volt katonák, rendőrök, tűzoltók és egyéb mások aránya kevesebb mint 26 százalék, tehát 74 százalékuk valamilyen érzelmi alapon vállalja mégis ezt a katonai szolgálatot. Tehát az ő nevükben kérem, hogy legyen szíves! *(Dr. Vadai Ágnes: Mondjak le?)*

Megerősítem azt, amit ön mondott, hogy a T72-es harckocsik valóban hadrendből kivont eszközök, ahogy ön is fogalmaz, azért kerültek kivonásra, mert megszüntetésre kerültek azok a katonai szervezetek, ahol ezek működtek, a harckocsi hadosztály, a harckocsi zászlóalj, a harckocsi ezred.

Ön azt mondja, többször hivatkozik arra, hogy amikor én Őszödön parancsnokhelyettes voltam és most, amikor miniszter vagyok, egyetlenegyszer nem jeleztem, de Tömböl tábornok úr jelenlétében, de Szekeres miniszter úr jelenlétében, egészen Bajnai Gordon előtt tettünk jelentést, és kértük azt, hogy min kellene változtatni. Tehát ez megint nem fedi a valóságot, tessék ennek utánajárni! És abban is igaza van, hogy ön a székesfehérvári eseményen valóban a cipőjével úgy járt, ahogy járt, és abban is igaza van, hogy azonnal kapott a székesfehérvári 43. ezred anyagi erőforrást, hogy az alakulóteret rendbe tegyék.

De ezt nem az ön cipője miatt kellett volna, hanem szerintem 2007-ben nem kellett volna leállítani azt a laktanya-rekonstrukciós programot, amelyet még... *(Dr. Vadai Ágnes: Nem állt le!)* De, leállították. De! Amit még Juhász miniszter úr elindított, 2007-ben állították le. *(Móring József Attila távozik az ülésről.)*

Önnek abban is nyilván igaza van, meg Harangozó képviselő úrnak is, hogy lehet, hogy az előterjesztés nagyjából történik meg, amikor mentesítésre kerül sor. Én azon ritkán vagyok ott, de szerintem kérdezni lehet, és lehet, hogy akkor részletesebb betérjesztés kerül oda.

A katonák vonatkozásában, erre már nem akarok kitérni, de a nyugállományú katonák egyébként nem csak, ha már ön pártrendezvénynek nevezi, hogy az ellenfél vagy az ellenzék nem kerül meghívásra *(Dr. Vadai Ágnes: Vagy az ellenség.)*, én járom az országot, és a nyugállományú katonákkal elég sokat beszélgetek: ők megjelennek, ki az egyik, ki a másik oldalon, és jelen vannak. *(Dr. Vadai Ágnes és dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* De hogy ők hová mennek, azt mi nem befolyásoljuk, és nem szólunk bele sem abba, hogy ki van az egyik, meg ki van a másik oldalon. Ha a vezérkarfőnökök úgy gondolták - vagy volt vezérkarfőnökök, mert nem mindenki -, hogy eljönnek, szívük joga.

A Kratochwillal kapcsolatosan, elnézést kérek, valóban nem adtam választ. A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság folytatta le a vizsgálatot, szeméremsértés vétségét állapította meg, ez pedig a törvény értelmében magánindítványos beadványt jelent; eddig nem élt senki ilyen indítvánnyal. Ugyanakkor a Magyar Honvédség részéről viszont eltávolításra kerültek mindazok a személyek, akik ebben érintettek voltak; a törvényi eljárás pedig, ahogy említettem, magánvádas. *(Dr. Vadai Ágnes: Elnézést, egy kiegészítés...)*

Vértesszólóssal kapcsolatosan mi ugyanúgy látjuk és ugyanúgy gondolkodunk, mint ahogy ön is megfogalmazta. Azzal a dologgal nem értünk egyet, hogy amíg a vizsgálat le nem zárul, addig nem fogunk megállapítani felelőst, mert nem tudunk. Várjuk meg a vizsgálat eredményét! Tehát teljes mértékben egyetértünk azzal, amit ön mond, meg Harangozó képviselő úr is, de hagyjuk már meg azt, hogy az igazságszolgáltatás mondja ki azt, hogy ki, hol, miként hibázott vagy mulasztott. És majd ennek alapján döntsük el, hogy ki milyen mértékben felel. Mert szerintem így korrekt.

Nem tartom megbízhatatlannak; ezt már másodszor mondom.

Hogy kivel egyeztessen? Itt van a közigazgatási államtitkár úr, tessék egyeztetni, hogy akkor mikor, milyen formában kívánja megtekinteni ezeket a szerződéseket és egyéb más okmányokat.

Nem akarom a kormánypárti képviselőket védeni, de hogy ők kampánykérdéseket tettek volna fel, hát, én ezt kicsit furcsának tartom. Akkor lehet azt mondani, hogy én is kampánykérdések vagy kampánytémák szerint válaszoltam, pedig semmi mást nem tettem munkatársaimmal együtt, hogy amit a saját Facebook-profilján, amit ön a sajtónak, amit ön a tévének elmond, ennek alapján szedtem össze az információkat. Tehát ön tájékoztathat minket; ne vegye zokon, hogy én ezekre valahol, valamikor ugyanúgy válaszolok. *(Dr. Vadai Ágnes: Ezt most nem értem.)*

(Dr. Harangozó Tamás felé:) Alelnök úrnak köszönöm szépen a gratulálást. Javaslom, hogy sok-sok nemzet, sok-sok ország védelmi miniszterének gratulálhat, mert... *(Dr. Harangozó Tamás: Alelnök urat mondott.)* - igen, az alelnök úrnak -, hogy volt katonák kerülnek, és... *(Közbeszólásra:)* Nem, jó, akkor félreértettem; azt hittem, hogy úgy gondolja, ahogy mondta is, hogy egy miniszteri beosztásba... De lehet, hogy akkor a kampánykérdés, a politizálás, meg a politika képviselői, ezt az alelnök úrnak szánta. Akkor elnézést kérek. De egy dolgot azért nem értek, hogy ez a kivetítés nagyon zavarja önöket. Miért? A kivetítés zavarja önöket vagy a szembesülés a tényekkel, amit megosztunk a közvéleménnyel? Én nem látok ebben semmi kivetnivalót.

Az, hogy a honvédségre, illetve a BM-re vonatkozó előterjesztések miben különböznek: többek között abban különböznek, hogy a BM-re és a Magyar Honvédségre különböző minősítési szabályok vannak. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez sem igaz.)* Én meg úgy tudom, hogy igen.

Voltak, akik nem értették ezt a túlmunkapénzt, vagy nem akarták érteni. Értette a katonai vezetői állomány, értette az érdekegyeztető fórum, tehát az érdekképviselői szervek vezetői. És egyébként rosszul tudja, nem tudom, honnan vannak ezek az információk *(Dr. Harangozó Tamás: Majd elmondom!)*, rosszul tudja, hogy a kórházba vezényelt állomány is megkapja a túlmunka díját. A kivezényelt állomány nem kap túlmunkadíjat, mert a munkaidejük nem haladja meg a munkaidőkeretet. Ha pedig meghaladná, akkor pedig erre van törvény, és egységesen kap mindenki többlettuttatást, ami napi tízezer... Látom, érdeklődéssel figyel, pedig megjelent! Tehát nincs most ilyen. Ahol meg van, ott az elvégzett munka függvényében kapják a díjazást. *(Dr. Harangozó Tamás: Napi tízezeret.)* Igen. És? *(Dr. Harangozó Tamás: Tehát kapnak.)* Ez nem kevesebb! *(Dr. Harangozó Tamás: Kapnak. Pont.)* Így van. *(Dr. Harangozó Tamás: Furcsa észjárás. De kapnak, jó.)* Furcsa észjárás? Az előbb még

azt kifogásolta, hogy a többletmunkáért nem jár, most azt kifogásolja, hogy furcsa észjárás, hogy kapnak a kórházban vagy akárhol lévő személyek... *(Dr. Harangozó Tamás: Nem érti. - Dr. Vadai Ágnes: Tényleg nem.)*

Őn is úgy fogalmaz, hogy a miniszteri felelősségi körömben, tehát az én felelősségi körömben ha valaki hibázik, azért vállalnia kell a felelősséget, és ezt a vértesszőlősi tragédiával kapcsolatosan mondta. Csak azt tudom mondani, amit Vadai képviselő asszonynak is mondtam, hogy engedjék meg, hogy az igazságszolgáltatás mondja ki a végső szót, és utána döntsük el. Én tehát teljes mértékben egyetértek, de nem szeretnék ítélni senki fölött előre - azért van az igazságszolgáltatás, hogy ebben a segítségünkre legyen.

Móring képviselő úr közben elment. Én csak köszönöm az ő hozzászólását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Azt kérdezem tisztelettel, van-e olyan kérdés, vetődött-e fel olyan kérdés, amit zárt ülésen kíván megválaszolni, vagy minden kérdést lezárhatunk ezzel.

DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter: Részemről zárhatunk, mehetünk a zárt ülésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm miniszter úrnak a beszámolóját.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy itt szavazásra nem kerül sor, hanem a bizottság jóváhagyólag tudomásul veszi a beszámolót. Köszönöm szépen, miniszter úr. Ezt a napirendet lezárom.

A nyílt ülés berekesztése

A következő napirendi pontok zárt ülés keretében tárgyalandók, így lemennék a 93-as terembe. *(Dr. Vadai Ágnes: Lehetne 10 perc szünet? Maszkcsere meg ilyenek.)* Természetesen. Akkor 10 perc szünetet rendelék el, és közben lemegyünk a 93-as terembe.

(Szünet: 14.11-től 14.24-ig)

(A bizottság 14.24 és 17.38 óra között zárt ülésen tárgyalt, melyről külön jegyzőkönyvek készültek.)

(A nyílt ülés befejezésének időpontja: 14 óra 11 perc)

Dr. Simon Miklós
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Bihariné Zsebők Erika és Prin Andrea